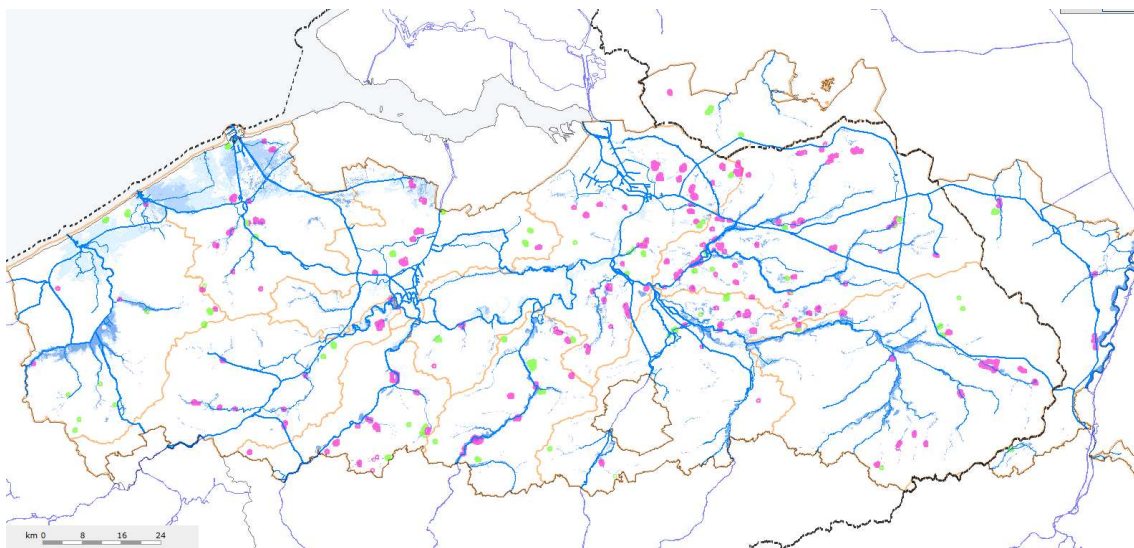

MILIEUBEOORDELING VOOR DE AANDUIDING VAN WATERGEVOELIGE OPEN RUIMTEGEBIEDEN

Kennisgeving

(bron: VMM)

Titel	MER Watergevoelige openruimtegebieden
Opdrachtgever	Dept. Omgeving, Afdeling Beleidsontwikkeling & juridische ondersteuning
Contactpersoon opdrachtgever	Robin De Smedt
Indiener	Tractebel (Tractebel Engineering n.v.) Van Immerseelstraat 66 - 2018 Antwerpen T +32 3 270 92 92 - info@tractebel.engie.com
Contactpersoon indiener	Ewald Wauters
Datum	09/02/2018
Versienummer	3
Offertenummer	Q.000910.0000

KWALITEIT

DOCUMENTGESCHIEDENIS (BOVENSTE RIJ IS HUIDIGE VERSIE)

Versie	Datum	Opmerkingen
3	27/06/2018	Kennisgeving – aangepaste scope
2	09/02/2018	Kennisgeving – aangepaste versie
1	24/11/2017	Ontwerp Kennisgeving

DOCUMENTVERANTWOORDELIJKHEID

Auteur(s)	Nele Aerts Elisa Taelman Ewald Wauters	Datum 24/11/2017
Document screener(s)	Ewald Wauters	Datum 25/12/2018

BESTANDSINFORMATIE

Bestandsnaam	P.011705-501-001-03 Kennisgeving MER WORG
Laatst opgeslagen	28/06/2018

INHOUD

1. Inleiding	1
1.1 Waaron deze kennisgeving?	1
1.2 Leeswijzer	3
1.3 Toelichting van de wijze van mogelijkheid tot inspraak	3
2. Algemene inlichtingen	6
2.1 Beknopte voorstelling van het plan	6
2.2 Toetsing aan de m.e.r.-plicht	6
2.3 De initiatiefnemer	7
2.4 Team van erkende MER-deskundigen	8
3. Juridisch kader	10
3.1 Aanduidingsproces	10
3.2 MER-procedure	11
4. Verantwoording van het plan	15
4.1 Doelstelling van het plan	15
4.2 Administratieve voorgeschiedenis	16
5. Ruimtelijke, juridische en beleidsmatige situering	18
5.1 Ruimtelijke situering	18
5.2 Huidige bestemming en gebruik van het plangebied	18
5.3 Juridisch en beleidsmatig kader	19
6. Alternatieven	26
6.1 Doelstellingsalternatieven	26
6.2 Locatiealternatieven	26
6.3 Nulalternatief	26
7. Ingreep-effectanalyse	27
8. Relevante informatie uit bestaande onderzoeken	28
8.1 Afbakening signaalgebieden	28
9. Interferentie met andere plannen of projecten	29
10. Methodologie	30
10.1 Algemeen	30
10.2 Referentiealternatief, referentiejaar en autonome ontwikkeling	30
10.3 Beoordelings- en significantiekaders	31
10.4 Inhoudelijke aanpak	31

11. Grensoverschrijdende effecten	40
12. Voorstel inhoudsopgave van het MER	41
13. Verklarende woordenlijst	43
14. Literatuurlijst	46
15. Bijlagen	47
15.1 Bijlage 1: Kaartenbundel	47

1. INLEIDING

1.1 Waarom deze kennisgeving?

Voor u ligt de kennisgeving van het milieueffectrapport (MER) dat departement Omgeving laat opmaken voor de aanduiding van Watergevoelige open ruimtegebieden, zoals voorzien in de wijziging van 8 december 2017 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. In dit document vindt u een beschrijving van wat precies bestudeerd zal worden in het MER en van de manier waarop de studie zal uitgevoerd worden.

Milieueffectrapportage (m.e.r.) is een instrument om de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid te helpen realiseren, namelijk het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen. Het is een juridisch-administratieve procedure waarbij voordat een activiteit of ingreep (projecten, beleidsvoornemens zoals plannen en programma's) plaatsvindt, de milieugevolgen ervan op een wetenschappelijk verantwoorde wijze worden bestudeerd, besproken en geëvalueerd in overleg met de betrokken instanties. De achterliggende grondgedachte is dat het beter is om de voor het milieu schadelijke activiteiten (plannen en projecten) vanaf een vroeg stadium in de besluitvorming te detecteren en bij te sturen. Milieueffectrapportage reikt de elementen aan om milieueffecten grondig in overweging te nemen vooraleer over de uitvoering van het plan of het project een besluit wordt genomen.

Een MER is een informatief instrument en geen beslissingsinstrument. De conclusies van het MER moeten echter ook doorwerken in de besluitvorming. Het MER zal bij de formulering van de mogelijke alternatieven, milderende of compenserende maatregelen hiermee rekening houden. De beslissing die uiteindelijk zal genomen worden door de bevoegde overheid over het vergunnen van een project onderworpen aan de mer-plicht, zal naast met milieueffecten ook rekening houden met andere sectoren (sociale, economische en technische belangen) en met openbare inspraak.

Het indienen van de kennisgeving is de eerste procedurele stap in de opmaak van een MER volgens het Mer/VR-decreet van 18 december 2002, deels gewijzigd door het decreet van 22 april 2005 en het decreet van 27 april 2007 en in uitvoering gebracht door het besluit van 10 december 2004. In de kennisgeving wordt beschreven welk plan de initiatiefnemer voor ogen heeft en hoe de gevolgen voor het milieu van het plan zullen worden bestudeerd. De kennisgeving geeft dus de blauwdruk aan van het eigenlijke milieueffectrapport, dat op basis van dit dossier en van richtlijnen van de bevoegde administratie (Dienst Mer) zal opgesteld worden.

Op basis van deze kennisgeving krijgen het publiek, het maatschappelijk middenveld en alle betrokken instanties de mogelijkheid om opmerkingen te geven over de gewenste inhoud van het milieueffectrapport, en in het bijzonder over de te bestuderen effecten en de manier waarop deze effecten zullen bestudeerd worden.

Deze kennisgeving is dan ook te beschouwen als een uitnodiging aan alle betrokkenen om mee te denken over de gewenste inhoud van het plan-milieueffectenrapport.

Deze kennisgeving ligt nu 30 dagen ter inzage bij de gemeenten die overlappen met het studiegebied. Voor dit plan gaat het over de volgende gemeenten:

Tabel 1 Gemeenten in plangebied

Aarschot	Gent	Londerzeel	Schoten
Aartselaar	Geraardsbergen	Lovendegem	Sint-Amands
Affligem	Haaltert	Maarkedal	Sint-Katelijne-Waver
Alken	Halen	Maaseik	Sint-Martens-Latem
Antwerpen	Hasselt	Maasmechelen	Sint-Niklaas
Assenede	Heist-op-den-Berg	Malle	Sint-Truiden
Beernem	Hemiksem	Mechelen	Tremelo
Beerse	Herentals	Meerhout	Turnhout
Beersel	Herenthout	Merchtem	Veurne
Berlaar	Herselt	Mol	Vorselaar
Beveren	Heusden-Zolder	Moorslede	Waregem
Bilzen	Hulshout	Neerpelt	Westerlo
Bonheiden	Izegem	Niel	Wetteren
Boom	Kampenhout	Nijlen	Wevelgem
Boortmeerbeek	Kapellen	Ninove	Wijnegem
Brakel	Kapelle-op-den-Bos	Oostende	Willebroek
Brasschaat	Keerbergen	Oosterzele	Wingene
Brugge	Kluisbergen	Oostkamp	Wommelgem
Deerlijk	Knokke-Heist	Opwijk	Zandhoven
Denderleeuw	Kontich	Oudenaarde	Zedelgem
Diepenbeek	Kortrijk	Oud-Turnhout	Zemst
Diksmuide	Laakdal	Overpelt	Zingem
Duffel	Landen	Poperinge	Zoersel
Edegem	Lebbeke	Putte	Zulte
Essen	Ledegem	Puurs	Zwalm
Evergem	Leopoldsburg	Ranst	Zwevegem
Gavere	Leuven	Ronse	Zwijndrecht
Geel	Lichtervelde	Scherpenheuvel-Zichem	
Genk	Lier	Schildre	

Ook bij de initiatiefnemer, de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (www.integraalwaterbeleid.be), en de Dienst Mer (www.mervlaanderen.be) ligt dit document ter inzage.

Eventuele opmerkingen over de inhoudsafbakening van het voorgenomen MER kunnen via de gemeente of rechtstreeks aan de bevoegde Vlaamse administratie (Dienst Mer) worden bezorgd.

Verdere informatie met betrekking tot de manier waarop de inspraak verloopt, vindt u onder paragraaf 1.3.

1.2 Leeswijzer

Dit document omvat alle kennisgevinginformatie over het plan-MER voor de aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden.

De kennisgeving omvat 14 hoofdstukken, inclusief dit inleidend hoofdstuk. Hieronder wordt kort de inhoud van deze hoofdstukken omschreven.

Hoofdstuk 2 verschaft algemene inlichtingen met betrekking tot de initiatiefnemer van het plan en met betrekking tot het team van erkende MER-deskundigen die het onderzoek voor het plan-milieueffectrapport zullen uitvoeren en er wordt ingegaan op de specifieke redenen waarom voor dit plan een MER dient opgemaakt te worden

In **hoofdstuk 3** wordt het wettelijk kader voor de aanduiding en de bijhorende milieueffectrapportage toegelicht.

Hoofdstuk 4 behandelt de probleemstelling die geleid heeft tot het plan. Hier wordt aangegeven waarom het plan noodzakelijk is en wat de voorgeschiedenis is in de ontwikkeling ervan.

In **hoofdstuk 5** wordt het plan ruimtelijk en administratief gesitueerd en worden de van toepassing zijnde juridische en beleidsmatige randvoorwaarden opgelijst.

In **hoofdstuk 6** worden de planalternatieven voorgesteld.

Hoofdstuk 7 gaat in hoofdlijnen in op de ingreep-effectanalyse.

Hoofdstuk 8 geeft een overzicht van resultaten van eerder onderzoek met relevantie voor dit plan.

In **hoofdstuk 9** worden alle interfererende plannen en projecten beschreven.

Hoofdstuk 10 gaat in op de methodologie die gevolgd zal worden. Er wordt aangegeven hoe de referentiesituatie zal beschreven worden en welke basisgegevens gebruikt zullen worden. Daarnaast wordt ook aangegeven hoe de milieueffecten bepaald worden en hoe deze beoordeeld zullen worden.

Hoofdstuk 11 beschrijft de mogelijke grensoverschrijdende effecten.

In **hoofdstuk 12** wordt een voorstel gedaan voor de inhoudsopgave van het plan-MER.

Hoofdstuk 13 en **14** tenslotte bevatten een verklarende woordenlijst en een literatuurlijst.

1.3 Toelichting van de wijze van mogelijkheid tot inspraak

1.3.1 Doel van de terinzagelegging

Alle betrokkenen worden door de terinzagelegging van de kennisgeving op de hoogte gebracht van het voornemen om watergevoelige openruimtegebieden aan te duiden en worden uitgenodigd om hun visie te geven op de volledigheid van het geplande onderzoek naar de mogelijke effecten in het MER. Het is de bedoeling dat er uit de inspraak zoveel mogelijk zinvolle en bruikbare ideeën komen om het onderzoek in de m.e.r. te verbeteren en/of te vervolledigen. Het publiek, alsook het maatschappelijke middenveld en alle andere

betrokken instanties krijgen de mogelijkheid om aanvullingen te geven over de nodige inhoud van het MER en in het bijzonder over de noodzakelijk te onderzoeken effecten of maatregelen.

1.3.2 Termijn en praktische informatie

Concreet dienen de gemeenten, die overlappen met het studiegebied dat in het MER zal beschouwd worden (zie tabel 1), een afschrift van deze kennisgeving ter inzage te leggen gedurende een termijn van 30 dagen. Na afloop van deze termijn verstuurt het college van burgemeester en schepenen de opmerkingen van de inwoners naar de Dienst Mer.

Opmerkingen op de kennisgeving worden bij voorkeur ingediend bij de gemeente.

De opmerkingen kunnen ook rechtstreeks aan de bevoegde administratie voor de uitvoering van de m.e.r.-wetgeving van het Vlaams Gewest worden overgemaakt:

Departement Omgeving
Afdeling Gebiedsontwikkeling, omgevingsplanning en -projecten (GOP)
Dienst milieueffectrapportage
Plan-MER "Aanduiding Watergevoelige openruimtegebieden"
Graaf de Ferrarisgebouw (3de verdieping) Koning Albert II-laan 20, bus 8
1000 BRUSSEL
Tel 02/553.80.79
Fax 02/553.80.75
Elektronische post: mer@vlaanderen.be

Digitaal inspreken op de kennisgevingsnota is mogelijk via de website van de dienst Mer (<http://www.mervlaanderen.be>). Inspraakreacties kunnen hier ingegeven worden in de invulvelden of er kan een document worden opgeladen. Op de website is ook een folder beschikbaar met meer informatie over de inspraakprocedure en de manier waarop geldige opmerkingen kunnen worden ingediend (voor meer info zie <https://www.lne.be/hoe-reageren>). Deze folder kan ook aangevraagd worden via mer@vlaanderen.be. Bij de milieumambtenaar van de betrokken gemeenten kan ook meer informatie verkregen worden over de inspraakprocedure.

1.3.3 Wat zijn nuttige inspraakreacties?

De terinzagelegging is geen openbaar onderzoek waarbij bezwaarschriften kunnen ingediend worden. Bezwaarschriften kunnen enkel ingediend worden tijdens het openbaar onderzoek dat georganiseerd zal worden in het kader van de aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden. Het milieueffectrapport is bij een dergelijk openbaar onderzoek overigens bruikbaar als instrument om bezwaarschriften te onderbouwen maar ook een basis om ze te weerleggen.

Zoals eerder vermeld kan de Dienst Mer enkel zinvolle reacties gebruiken voor het opstellen van richtlijnen die de initiatiefnemer en de deskundigen moeten volgen bij het opstellen van het MER. Dit kunnen opmerkingen zijn over de vorm en presentatie van het MER maar ook inhoudelijke opmerkingen zoals opmerkingen over het voorgenomen plan zelf, over de alternatieven, over de beschrijving van de bestaande toestand, milieueffecten en milderende maatregelen, over de opvolging en evaluatie van de effecten, over de leemten in de kennis,....

1.3.4 Wat gebeurt er met de inspraakreacties?

Binnen de 30 dagen na de aanvang van de terinzagelegging bezorgt het college van burgemeester en schepenen de opmerkingen van de publieke inspraak en de eigen

opmerkingen aan de administratie (de Dienst Mer). De Dienst Mer bestudeert en verwerkt de reacties en bepaalt welke opmerkingen en aanvullingen aanleiding geven tot uitbreiding of beperking van het onderzoek. De richtlijnen voor het MER die na de periode van terinzagelegging door de Dienst Mer worden opgesteld, vormen het eigenlijke onderzoekskader waar de m.e.r.-deskundigen die het MER zullen opmaken mee zullen werken.

2. ALGEMENE INLICHTINGEN

2.1 Beknopte voorstelling van het plan

Om wateroverlast in overstromingsgevoelige gebieden terug te dringen, dient bebouwing in die gebieden beperkt te worden. Op deze manier wordt in gebieden die belangrijk zijn voor het watersysteem het waterbergende vermogen gevrijwaard.

Met de wijziging van 8 december 2017 aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) is een nieuwe procedure voor de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden (aaneengesloten gebieden die in grote mate vrij zijn van bebouwing en infrastructuur en waar behoud of versterking van het open en/of groene karakter wenselijk is) vastgelegd. Het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juni 2018 houdende nadere regels voor de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden maakt de procedure operationeel. De Vlaamse Regering kan bij besluit gebieden aanduiden als watergevoelig openruimtegebied.

Dit beleid bouwt verder op de eerdere beslissingen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de signaalgebieden. Signaalgebieden zijn nog niet ontwikkelde gebieden met een harde ruimtelijke bestemming (vb. woonuitbreidingsgebied, industriegebied,...) met een mogelijke tegenstrijdigheid tussen de huidige bestemmingsvoorschriften en de belangen van het watersysteem. Deze eerdere beslissingen over de signaalgebieden kwamen tot stand in drie reeksen. Telkens op basis van een voorstel van de CIW, dat op zijn beurt tot stand kwam na besprekingen binnen de bekkenbesturen en in overleg met de betrokken gemeenten. In totaal werd een beslissing genomen voor 235 signaalgebieden. Het resultaat daarvan is per signaalgebied terug te vinden in een samenvattende fiche (zie www.signaalgebieden.be).

Voor 181 gebieden werd geoordeeld dat minstens delen van het signaalgebied bouwvrij moeten blijven om wateroverlast te voorkomen. Die bouwvrije opgave is of wordt in een beperkt aantal gevallen gerealiseerd via een RUP. Voor de meerderheid van deze gebieden wordt verwacht dat een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied nodig zal zijn om de bouwvrije opgave te realiseren.

2.2 Toetsing aan de m.e.r.-plicht

2.2.1 Juridisch kader

Het decreet van 27 april 2007 houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu stelt dat een plan onderhevig is aan de plan-m.e.r.-plicht als:

- het een kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project uit bijlage I, II of III van het project-MER-besluit, en/of
- een passende beoordeling vereist is omwille van de plaats, en
- het geen kleine wijziging of geen klein gebied op lokaal niveau betreft.

Op 18 december 2002 is het 'decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage' goedgekeurd (B.S. 13 februari 2003).

Het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering over de categorieën van projecten waarvoor (al dan niet) een milieueffectrapport moet worden opgemaakt, werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 10 december 2004 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 17

februari 2005. De categorieën van projecten waarvoor een project-MER moet worden opgesteld zijn vermeld in bijlage I, II en III van dit besluit.

Bijlage I projecten zijn hierbij steeds m.e.r.-plichtig.

Bijlage II projecten zijn eveneens m.e.r.-plichtig maar de initiatiefnemer kan een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van m.e.r.-plicht indienen bij de bevoegde overheid (Dienst Mer). Ontheffing is mogelijk indien vroeger al:

- een plan-MER over een plan of programma waarin het voorgenomen project past, werd goedgekeurd;
- wanneer al een project-MER werd goedgekeurd over een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is;
- indien aangetoond kan worden dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

Bijlage III projecten zijn projecten waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld en ingediend bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag. De project-m.e.r.-screeningsnota omvat alle elementen die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van het voorgenomen project. Wanneer uit de project-m.e.r.-screening niet kan besloten worden dat het project geen significante effecten veroorzaakt, dient een project-MER te worden opgesteld.

2.2.2 Toetsing van het plan

Zoals in § 2.2.1 is aangegeven is een plan van rechtswege plan-MER-plichtig als het voldoet aan de hoger vermelde voorwaarden. Het plan vormt het kader voor de toekenning van vergunningen aan projecten, die onder verscheidene rubrieken van bijlage I, II of III van het MER-besluit kunnen vallen, voor zover deze projecten niet in strijd zijn met de voorschriften van de aanduiding. Bovendien heeft de aanduiding betrekking op een groter gebied (Vlaanderen) en kan dus niet gesteld worden dat het een kleine wijziging of een klein gebied op lokaal niveau betreft. De ligging van de aangeduide gebieden ten opzichte van speciale beschermingszones vereist tot slot dat een passende beoordeling opgemaakt wordt. Dit betekent dat de plan-m.e.r. plicht van toepassing is, omdat mogelijks aanzienlijke milieueffecten kunnen optreden.

2.3 De initiatiefnemer

De Vlaamse Regering duidt de watergevoelige openruimtegebieden aan op voorstel van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW). De CIW is een overlegplatform van de diverse beleidsdomeinen en bestuursniveaus die bij het waterbeleid betrokken zijn. Ook de waterbedrijven nemen deel aan het overleg. Meer informatie over de samenstelling, de taken en de werking van de CIW is beschikbaar via www.integraalwaterbeleid.be.

Deze kennisgeving wordt uitgevoerd op initiatief van:

Vlaamse Overheid, Departement Omgeving voor de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW)
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

Contactpersonen zijn Robin De Smedt (robin.desmedt@vlaanderen.be) en Els Willems (els.willems@vlaanderen.be).

2.4 Team van erkende MER-deskundigen

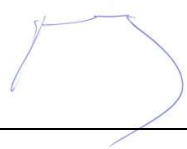
Volgens het decreet op de milieueffectrapportage moeten de onderzoeken die nodig zijn om een milieueffectrapport op te stellen, gecoördineerd worden door een erkende MER-coördinator.

Aangezien er door de overheid nog geen erkende MER-coördinatoren zijn aangesteld, wordt de taak van MER-coördinator opgenomen door een erkend MER-deskundige. Deze MER-coördinator stelt een team van deskundige medewerkers aan, die deelonderzoeken uitvoeren volgens een aantal onderzoeksdisciplines.

Voor het op te maken plan-MER wordt voor elke relevante onderzoeksdiscipline een erkend MER-deskundige opgegeven die het deelonderzoek zal uitvoeren en op zijn kwaliteit zal controleren. De MER-coördinator zal van de deelonderzoeken en de eindconclusies in samenspraak met de andere MER-deskundigen een coherent geheel maken.

Het team van erkende MER-deskundigen dat zal ingezet worden voor de opmaak van een MER voor de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden wordt in Tabel 2 voorgesteld. De taak van MER-coördinator wordt opgenomen door Ewald Wauters.

Tabel 2 Overzicht van het team van erkende MER-deskundigen

DISCIPLINE	DESKUNDIGE	NR ERKENNINGSBESLUIT	HANDTEKENING
MER-coördinator	Ewald Wauters	MB/MER/EDA/589/V2 (geldig voor onbepaalde duur)	
Bodem	Francis Vansina	MB/MER/EDA/118/V3 (geldig voor onbepaalde duur)	
	Elisa Taelman (medewerker)		
Water (Grond & oppervlaktewater)	Francis Vansina	AMV/LNE/ERK/MER/EDA-118 (geldig voor onbepaalde duur)	
	Elisa Taelman (medewerker)		

DISCIPLINE	DESKUNDIGE	NR ERKENNINGSBESLUIT	HANDTEKENING
Biodiversiteit	Nele Aerts	MB/MER/EDA/681-V2 (geldig voor onbepaalde duur)	
Landschap, Bouwkundig Erfgoed & Archeologie	Ewald Wauters	MB/MER/EDA/589/V2 (geldig voor onbepaalde duur)	
Mens, sociaal- organisatorische aspecten	Bieke Cloet	MB/MER/EDA-700/V1 (geldig voor onbepaalde duur)	

3. JURIDISCH KADER

3.1 Aanduidingsproces

Met de wijziging van 8 december 2017 aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) wordt een nieuwe procedure voor de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden vastgelegd. De procedure krijgt verder vorm door middel van een uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden (goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 15 juni 2018). De Vlaamse Regering zal de watergevoelige openruimtegebieden eerst voorlopig aanduiden, waarna deze in openbaar onderzoek gaan, alvorens een definitieve aanduiding kan gebeuren. De milieubeoordeling wordt zoveel mogelijk geïntegreerd in het proces voor de aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden. Hierna wordt het stappenplan voor de aanduiding weergegeven.

Voorlopige aanduiding

De CIW bereidt een voorstel voor de voorlopige aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden voor en vertrekt daarbij van die delen van goedgekeurde signaalgebieden waarvoor de Vlaamse Regering beslist heeft dat een nieuw ontwikkelingsperspectief nodig is alsook van de delen van goedgekeurde signaalgebieden met een hoge overstromingskans (de zogenaamde T10-gebieden).

De betrokken lokale besturen worden geïnformeerd over het proces van de aanduiding en kunnen daarbij ook de in tussentijd gekende evoluties in lopende planningsprocessen en nieuwe inzichten, onder meer op basis van nieuwe plaatselijke hydrologische studies, nieuwe overstromingskaarten of klimaatscenario's, doorgeven en voorstellen formuleren voor de doorvertaling op perceelsniveau. Op basis van deze informatie vertaalt de CIW vervolgens de beslissing van de Vlaamse Regering over de signaalgebieden in een voorstel van voorlopige aanduiding op perceelsniveau.

De CIW maakt dit ontwerp van voorlopige aanduiding over aan de bevoegde minister en vraagt advies aan de betrokken gemeenten onder de vorm van een collegebeslissing met het oog op een beslissing van de Vlaamse Regering over de voorlopige aanduiding.

Parallel met het voorbereidende traject van voorlopige aanduiding en opmaak en besluitvorming van het uitvoeringsbesluit, is de kennisgeving gestart voor de milieubeoordeling.

Organisatie consultatie, openbaar onderzoek en bekendmaking

Na de goedkeuring door de Vlaamse Regering van de voorlopige aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden vraagt de CIW advies over de voorlopige aanduiding aan de instanties, vermeld in artikel 5.6.8, §2, eerste lid, van de VCRO en onderwerpt de Vlaamse Regering de voorlopige aanduiding aan een openbaar onderzoek volgens de nadere regels bepaald in het uitvoeringsbesluit. Het ontwerp plan-MER gaat samen met de voorlopige aanduiding in openbaar onderzoek.

De verwerking van eventuele adviezen en bezwaren met betrekking tot de ontwerp milieubeoordeling wordt voorbereid door MER-coördinator en MER-team. De CIW bereidt op basis van de binnengekomen adviezen en reacties tijdens de consultatie en het openbaar onderzoek een ontwerp van aanduidingsbesluit voor en maakt het over aan de bevoegde minister met het oog op goedkeuring door de Vlaamse Regering.

De MER-coördinator en MER-team maken het definitieve plan-MER op, dat ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Dienst MER.

3.2 MER-procedure

Het betrokken plan volgt de procedure zoals opgenomen in het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportage (het MER/VR-decreet) en de latere wijzigingen.

De procedure voor het opstellen van een plan-MER volgens het MER/VR-decreet wordt gekenmerkt door vier fasen:

- Een **kennisgevingsfase**: tijdens deze fase wordt het kennisgevingsdossier opgesteld en ingediend bij de bevoegde overheid (dienst Mer). De fase wordt afgesloten met het al dan niet volledig verklaren van de kennisgeving;
- In de **richtlijnenfase** worden de inhoud en de bijzondere richtlijnen voor het plan-MER vastgesteld door de dienst Mer;
- In de **uitvoeringsfase** wordt door het team van erkende deskundigen het eigenlijke plan-MER opgesteld;
- Tijdens de **beoordelingsfase** wordt het plan-MER inhoudelijk getoetst en goed- of afgekeurd door de dienst Mer.

De verschillende fasen en de erbij horende procedurestappen worden hieronder en in Figuur 1 kort toegelicht.

Kennisgevingsfase

De initiatiefnemer (in casu dept. Omgeving voor de CIW) controleert of het plan moet onderworpen worden aan een milieueffectrapportage (zie hoofdstuk 2.2.2). Als de voorgenomen activiteit m.e.r.-plichtig is, stelt de initiatiefnemer een team van deskundigen samen en laat een kennisgevingsdossier opstellen.

Aan de hand van de kennisgeving brengt de initiatiefnemer de dienst Mer op de hoogte van het voorgenomen plan en de geplande opmaak van een plan-MER. De kennisgeving vertrekt van de beslissingen van de Vlaamse Regering over de signaalgebieden en de voorbereiding van de CIW met het oog op de voorlopige aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden. Voor 181 gebieden werd geoordeeld dat minstens delen van het signaalgebied bouwvrij moeten blijven. In een aantal van deze gebieden zal dat via een RUP gebeuren, maar in de meeste gebieden bestaat het voornemen om delen aan te duiden als watergevoelig openruimtegebied.

In de kennisgeving zijn onder andere de voorgenomen activiteit, de aard, de ligging, doelstellingen en verantwoording van het plan beschreven en zijn de coördinaten van de initiatiefnemer en namen van de uitvoerders van het milieueffectrapport vermeld. Ook wordt hierin een overzicht gegeven van de juridische en beleidsmatige context en worden de onderzochte alternatieven, bestaande en beoogde vergunningen en relevante gegevens uit vorige rapportages en goedgekeurde rapporten beschreven. Daarnaast beschrijft het team van deskundigen de specifieke milieuaspecten die onderzocht en beschreven zullen worden in het plan-MER, inclusief de verdere aanpak voor de bepaling en de beoordeling van deze aspecten. Ook is het wenselijk dat de reeds gekende moeilijkheden en leemten in de kennis

aangegeven worden. Indien er grensoverschrijdende effecten verwacht worden, worden de nodige gegevens vermeld die de dienst Mer toelaten na te gaan of de bevoegde autoriteiten van naburige lidstaten betrokken dienen te worden bij de procedure.

Na het opstellen van het kennisgevingsdossier dient de initiatiefnemer het dossier in bij de bevoegde overheid, namelijk de dienst Mer, Departement Omgeving.

Na het ontvangen van de kennisgeving onderzoekt de dienst Mer of de kennisgeving volledig is, en betekent deze beslissing binnen een termijn van 20 dagen na ontvangst van de kennisgeving.

Richtlijnenfase

De Dienst Mer stuurt de volledig verklaarde kennisgeving onmiddellijk naar de aangewezen overheidsadministraties en het college van burgemeester en schepenen van de gemeenten opgelijst in

Tabel 1.

De ter inzagelegging wordt aangekondigd via de websites van de betrokken overheidsinstanties (Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, Departement Omgeving, gemeenten en dienst MER) en via publicatie in een krant.

De dienst MER, de initiatiefnemer (Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid) en het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeenten leggen deze kennisgeving ter inzage van het publiek. Op deze kennisgeving kunnen de burgers reageren. Door nuttige inspraakreacties van inwoners kan het onderzoek voor het milieueffectrapport inhoudelijk bijgestuurd worden. Binnen de 30 dagen na aanvang van de terinzagelegging, bezorgt het college de bij hen binnengekomen reacties over de inhoudsafbakening van het MER van inwoners en eigen opmerkingen aan de Dienst Mer.

Op basis van inspraakreacties van de inwoners en reacties van de aangeschreven administraties en openbare besturen en desgevallend na een informele vergadering met de betrokkenen, stelt de Dienst Mer richtlijnen op die de initiatiefnemer moet volgen bij het opstellen van het milieueffectrapport.

De Dienst Mer neemt een beslissing inzake de richtlijnen 20 dagen na het beëindigen van de terinzagelegging. De beslissing wordt onverwijld meegedeeld aan de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties en instanties. De richtlijnen worden gepubliceerd op de website van de Dienst Mer.

Uitvoeringsfase

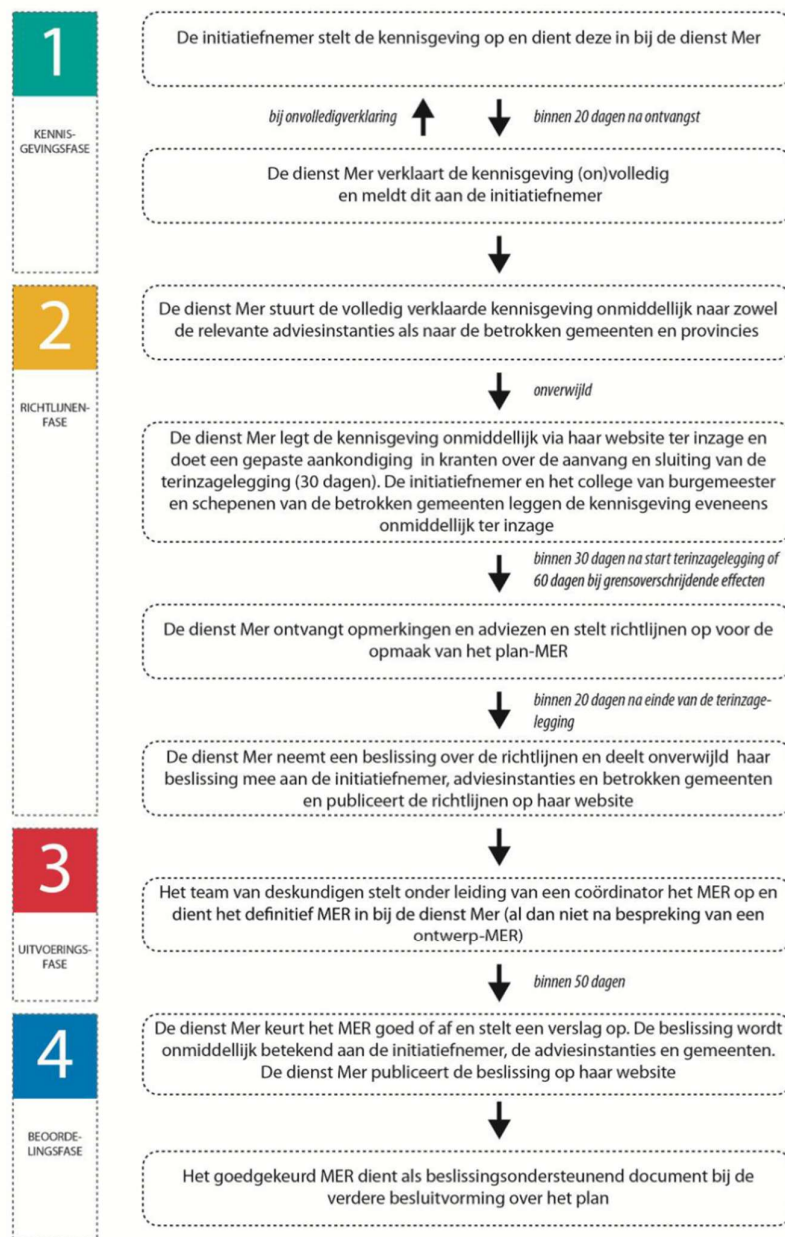
Tijdens de uitvoeringsfase stelt het team van erkende deskundigen het plan-MER op onder leiding van een MER-coördinator. Dit gebeurt in overeenstemming met het m.e.r.-richtlijnenboek, de opgelegde inhoudsafbakening, de bijzondere richtlijnen en eventuele bijkomende schriftelijke richtlijnen.

Meestal wordt er tussentijds een ontwerp-plan-MER opgesteld dat informeel besproken wordt door de initiatiefnemer, het team van deskundigen, de dienst Mer en desgevallend de aangeschreven administraties en openbare besturen.

Beoordelingsfase

Na indiening van het definitief plan-MER bij de dienst Mer controleert deze of het plan-MER beantwoordt aan de inhoudelijke vereisten van de kennisgeving, de richtlijnen en de opmerkingen die werden besproken tijdens de ontwerp-plan-MER bespreking. Daarna keurt de dienst Mer het plan-MER goed of af en stelt ze een goedkeurings- of afkeuringsverslag op. Deze goed- of afkeuring wordt binnen een termijn van 50 dagen betekend aan de initiatiefnemer, de betrokken overheden, administraties, de MER-coördinator en het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeenten.

De verschillende procedurestappen die in elk van de fasen doorlopen dienen te worden, worden in Figuur 1 vereenvoudigd weergegeven.

Figuur 1 Stroomschema plan-m.e.r.-procedure, met situering van de terinzagelegging, ingeval geen grensoverschrijdende effecten van belang zijn.

4. VERANTWOORDING VAN HET PLAN

4.1 Doelstelling van het plan

Signaalgebieden zijn nog niet ontwikkelde gebieden met een harde gewestplanbestemming (woongebied, industriegebied,...) met een mogelijke tegenstrijdigheid tussen de huidige bestemmingsvoorschriften en de belangen van het watersysteem op die plaats. Ze kunnen nl. een rol vervullen in de aanpak van lokale wateroverlast, omdat ze kunnen overstromen of omdat ze omwille van specifieke bodemeigenschappen als een natuurlijke spons fungeren. Het vrijwaren van deze signaalgebieden houdt echter niet in dat de overstromingsrisico's in andere (openruimte)gebieden afnemen en dat die hierdoor beschikbaar zouden worden voor bebouwing.

Als na grondige analyse van een signaalgebied blijkt dat het risico op wateroverlast bij ontwikkelen van het gebied volgens de bestemming groter wordt, dan beslist de Vlaamse Regering tot een vervolgtraject voor dat gebied. In het vervolgtraject legt de Vlaamse Regering een ontwikkelingsperspectief voor het gebied vast en bepaalt ze via welk instrument het ontwikkelingsperspectief moet gerealiseerd worden. Als het signaalgebied een andere bestemming moet krijgen, duidt de Vlaamse Regering ook het bestuur aan dat het initiatief moet nemen om de herbestemming te realiseren. De Vlaamse Regering heeft ondertussen voor drie reeksen signaalgebieden een vervolgtraject goedgekeurd.

Er worden binnen deze vervolgtrajecten 2 categorieën van beslissingen onderscheiden:

1. **Verscherpte watertoets:** de geldende harde bestemming blijft behouden, maar er kunnen in het kader van de watertoets wel extra voorwaarden opgelegd worden voor de ontwikkeling van het gebied.
2. **Bouwvrije opgave:** delen van het signaalgebied moeten bouwvrij blijven en moeten bijgevolg een andere bestemming krijgen. Dit kan gerealiseerd worden via een RUP of een ander initiatief.

Via de decreetswijziging van 8 december 2017 aan de Codex Ruimtelijke Ordening werkt de Vlaamse Regering, op voorstel van de CIW, momenteel aan een alternatieve piste om (delen van) signaalgebieden bouwvrij te houden door middel van de **aanduiding als watergevoelig openruimtegebied**.

Een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied heeft als gevolg dat de bij decreet vastgelegde stedenbouwkundige voorschriften (nieuw artikel 5.6.8§3) van toepassing worden en de voordien geldende bestemming wordt opgeheven.

Dit stedenbouwkundig voorschrift luidt als volgt:

Binnen de aangeduide watergevoelige open ruimtegebieden zijn waterbeheer, natuurbehoud, bosbouw, landschapszorg, landbouw en recreatie nevensgeschikte functies.

Voor zover de ruimtelijk-ecologische draagkracht en de waterbeheersfunctie van het gebied niet worden overschreden, zijn alleen de volgende handelingen die nodig of nuttig zijn voor de voormelde functies toegelaten:

- 1° *Het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op de sociale, educatieve of recreatieve functie van het gebied, waaronder sanitaire gebouwen of schuilplaatsen van een bouwlaag, met een oppervlakte van ten hoogste 100 m², met uitsluiting van elke verblijfsaccommodatie;*

- 2° *Het aanleggen, herstellen, heraanleggen of verplaatsen van openbare wegen en nutsleidingen. Openbare wegen en nutsleidingen kunnen aangelegd of verplaatst worden voor zover dat noodzakelijk is voor de kwaliteit van het leefmilieu, het beheer van het landschap, het herstel en de ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu, de openbare veiligheid of de volksgezondheid;*
- 3° *Het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op het gebruik van het gebied voor landbouw of hobbylandbouw;*
- 4° *Handelingen die nodig of nuttig zijn om overstromingen te beheersen of om wateroverlast buiten de natuurlijke overstromingsgebieden te voorkomen.*

4.2 Administratieve voorgeschiedenis

2009: Toetsing signaalgebieden door bekkenstructuren

In de eerste bekkenbeheerplannen werden gebieden waar een tegenstrijdigheid zou kunnen bestaan tussen de bestemming ervan en de belangen van het watersysteem geïnventariseerd en op kaart aangeduid. Via de actie 'toetsing signaalgebieden' uit het bekkenbeheerplan kregen de bekkenstructuren de opdracht om deze gebieden aan een grondige analyse te onderwerpen, een analyse die o.a. dienst moest doen als onderbouwde input voor ruimtelijke planningsprocessen.

2013: Vlaamse Regering beslist signaalgebieden in te zetten voor vrijwaren van waterbergend vermogen

Naar aanleiding van de ernstige watersnood eind 2010 besliste de Vlaamse Regering via een conceptnota in 2013 om deze gebieden grondiger aan te pakken om het waterbergend vermogen van Vlaanderen te vrijwaren.

Via de conceptnota kreeg de CIW de opdracht om voor elk gebied, waarvan blijkt dat het ontwikkelen van het gebied volgens de huidige bestemming het overstromingsrisico verhoogt, bijkomende voorwaarden te voorzien of een alternatief ontwikkelingsperspectief voor te stellen.

Vanaf 2013: Betrokkenen bereiden vervolgtraject voor binnen CIW

Aanvullend op de evaluatie van de bekkenstructuren en op basis van de overstromingskaarten onderzocht de CIW per gebied in welke mate het ontwikkelen van het gebied volgens de huidige bestemming het risico op wateroverlast beïnvloedt. Bleek hieruit dat het risico op wateroverlast vergroot als het gebied ontwikkeld wordt volgens de huidige bestemming, dan zochten de betrokkenen in overleg naar een alternatief ontwikkelingsperspectief voor het signaalgebied.

Een alternatief ontwikkelingsperspectief voor een signaalgebied kan gaan van een waterveilige inrichting binnen de geldende bestemming tot een herbestemming van het gebied met flankerende maatregelen. In veel gevallen kan het vervolgtraject zorgen voor de nodige ruimte voor water en tegelijkertijd andere knelpunten aanpakken. Ook de belevingswaarde van de ruimere omgeving kan er wel bij varen.

Uiteindelijk besliste de Vlaamse Regering over het vervolgtraject van het signaalgebied.

2014-2017: Vlaamse Regering keurt vervolgtrajecten goed in 3 reeksen

Reeks 1: signaalgebieden getoetst door bekkenbestuur voor 28/02/2013

Op 24 januari 2014 keurde de Vlaamse Regering vervolgtrajecten goed voor 37 signaalgebieden van reeks 1. Het ging om de signaalgebieden die vóór eind februari 2013 getoetst werden door de bekkenstructuren van Dender-, Bovenschelde-, Benedenschelde-, Demer-, Nete- en Maasbekken.

Op 9 mei 2014 keurde de Vlaamse Regering vervolgtrajecten goed voor de resterende 29 signaalgebieden van reeks 1. Gebieden die vóór eind februari 2013 getoetst waren door de bekkenstructuren van het IJzerbekken, bekken van de Brugse Polders, Leiebekken en Dijle-Zennebekken.

Reeks 2: signaalgebieden getoetst tussen 28/02/2013 en eind 2013

Op 9 mei 2015 keurde de Vlaamse Regering de vervolgtrajecten goed voor de 17 signaalgebieden van reeks 2, gebieden die in de periode van februari 2013 tot eind 2013 door de bekkenstructuren getoetst werden.

Reeks 3: resterende prioritaire signaalgebieden

In 2014 selecteerden de bekkenbesturen een laatste reeks van 152 signaalgebieden (reeks 3). Dat gebeurde op basis van een geactualiseerde kaart van nog niet ontwikkelde gebieden die kwetsbaar zijn voor overstromingen. Op 31 maart 2017 keurde de Vlaamse Regering de vervolgtrajecten goed.

5. RUIMTELIJKE, JURIDISCHE EN BELEIDSMATIGE SITUERING

5.1 Ruimtelijke situering

Het plangebied omvat 181 gebieden die zijn opgenomen voor aanduiding als watergevoelig openruimtegebied, verspreid over 114 gemeenten binnen Vlaanderen (zie ook Tabel 1). De ligging van deze gebieden is aangegeven in de kaarten in de kaartenbundel in bijlage. Zoals aangegeven in hoofdstuk 3.1 zal de afbakening verfijnd worden in de loop van plan-MER procedure op basis van bijkomende informatie uit het aanduidingsproces.

Via het geoloket voor de signaalgebieden (www.signaalgebieden.be, doorklikken naar geoloket) kunt u nagaan waar een signaalgebied ligt, hoe groot de overstromingskans in een bepaald signaalgebied is en welke beslissingen al genomen werden in verband met het vervolgtraject van een signaalgebied. In de kaartenbundel in bijlage is de ligging van de signaalgebieden die (deels) voor aanduiding als watergevoelige openruimtegebieden in aanmerking komen per provincie weergegeven.

5.2 Huidige bestemming en gebruik van het plangebied

Meer dan de helft van de totale oppervlakte van het plangebied is op het gewestplan aangeduid als woongebied of woonuitbreidingsgebied (52,43%). Ongeveer een kwart van de oppervlakte zijn gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut (25,85%). Gebieden voor recreatie (dagrecreatie en verblijfsrecreatie) nemen iets meer dan 10% van de oppervlakte in, industriegebieden & bedrijventerreinen iets minder (7,83%). De rest zijn erg kleine snippers met uiteenlopende bestemmingen. Tabel 3 geeft een overzicht.

Tabel 3 Huidige bestemming volgens gewestplan

Bestemming	Opp (m ²)	Opp (%)
Woongebieden	13 878 253	51,43%
Gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen	6 976 131	25,85%
Gebieden voor recreatie	3 135 708	11,62%
Industriegebieden, bedrijventerreinen	2 113 991	7,83%
Agrarische gebieden	287 629	1,07%
Natuurgebieden, parkgebieden	272 871	1,01%
Researchpark, universiteitspark	179 143	0,66%
Bosgebieden	102 008	0,38%
Groengebieden	22 061	0,08%
Bestaande waterwegen	13 686	0,05%
Bufferzones	4 879	0,02%
Gebieden hoofdzakelijk bestemd voor de vestiging van grootwinkelbedrijven	396	0,00%
Bestaande autosnelwegen	185	0,00%
Militaire gebieden	144	0,00%
Ontginningsgebieden	59	0,00%
TOTAAL	26 987 146	100,00%

Het bodemgebruik bestaat momenteel vooral uit landbouwareaal (incl. akkerland, weiland en boomgaarden) (68,78%) en discontinue bebouwing (21,24%). Invulling als natuur (3,98%) en als industrie (2,35%) is beperkt, zoals te zien is in Tabel 4.

Tabel 4 Huidig bodemgebruik volgens Corine

Bodemgebruik volgens Corine	Opp (m2)	Opp (%)
Landbouwareaal	18 562 837	68,78%
Discontinue bebouwing	5 732 767	21,24%
Bossen	980 590	3,63%
Sport- en recreatiegebieden	734 662	2,72%
Industrie- of handelszones	633 815	2,35%
Wateroppervlakken	266 230	0,99%
Heide en struikgewas	68 327	0,25%
Estuaria	5 367	0,02%
Wegen en spoorwegen met bijhorende oppervlakken	2 551	0,01%
TOTAAL	26 987 147	100,00%

5.3 Juridisch en beleidsmatig kader

Tabel 5 geeft een algemeen overzicht van juridische en beleidsmatige randvoorwaarden die van toepassing kunnen zijn bij de beoordeling van de milieueffecten binnen het studiegebied. Bij de beschrijving van het beoordelingskader van de verschillende disciplines wordt hier nader op ingegaan.

Tabel 5 Juridische en beleidsmatige randvoorwaarden en relevantie voor het plan

RANDVOORWAARDE	INHOUDELIJKE BESCHRIJVING	BESPREKING RELEVANTIE O = ONDERZOEKSTUREND P = PROCEDUREBEPALEND	DISCIPLINE
Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening	Omvat bepalingen inzake de organisatie, planning, vergunningenbeleid en handhaving. Het voorziet onder meer in de opmaak van structuurplannen op drie niveaus (gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk) en legt de bevoegdheden van de genoemde beleidsniveaus vast. Ruimtelijke uitvoeringsplannen werken de algemene afspraken van het structuurplan juridisch verder uit. Ruimtelijke uitvoeringsplannen komen in de plaats van plannen van aanleg en gewestplannen.	Procedure voor afbakening van de watergevoelige openruimtegebieden wordt bepaald in het VCRO.	Ontwikkelingsscenario
RUP	Bestemmingswijzigingen gebeuren via ruimtelijke uitvoeringsplannen. Een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) bevat stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming, de inrichting en/of het beheer. Ze vormen het kader voor de vergunningverlening. RUP's komen in plaats van BPA's en het gewestplan. Bij goedkeuring worden deze laatste opgeheven binnen de perimeter van het RUP. Een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) is een instrument om uitvoering te geven aan het gewestelijk/provinciaal/gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarin de grote beleidslijnen in verband met het ruimtelijk functioneren worden weergegeven. Het RUP werkt de algemene afspraken van het structuurplan juridisch verder uit.	Het plan zal eventueel vroeger goedgekeurde RUP's overschrijven, waardoor vroegere bestemmingen vervallen.	Planbeschrijving
Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) (2011)	Geeft een visie op de ruimtelijke ontwikkeling van Vlaanderen en legt de krachtlijnen vast van het ruimtelijk beleid naar de toekomst.	De doelstellingen van dit plan worden gekaderd binnen de doelstellingen van het RSV.	Mens – ruimtelijke aspecten
VLAREM I-II	VLAREM I behandelt de milieuvergunningsplicht en omvat een lijst met hinderlijke inrichtingen. In VLAREM II zijn de milieuvoorwaarden, gekoppeld aan de vergunning tot exploitatie van een hinderlijke inrichting opgenomen.	Milieuvergunningsplicht en specifieke voorwaarden zijn op het niveau van dit plan niet relevant. Wel kunnen aanbevelingen geformuleerd worden in kader van latere vergunningsaanvragen voor specifieke activiteiten in de watergevoelige openruimtegebieden.	Bodem Water Biodiversiteit
Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van	Het decreet Integraal Waterbeleid is de implementatie van de Europese Kaderrichtlijn Water en de Europese Overstromingsrichtlijn in de Vlaamse wetgeving en legt de	De aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden moet mee invulling geven aan het bereiken van de doelstellingen van de richtlijnen en het decreet Integraal	Water

RANDVOORWAARDE	INHOUDELIJKE BESCHRIJVING	BESPREKING RELEVANTIE O = ONDERZOEKSTUREND P = PROCEDUREBEPALEND	DISCIPLINE
<p>het kader van communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (Europese kaderrichtlijn Water).</p> <p>Richtlijn 2007/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 over beoordeling en beheer van overstromingsrisico's (Europese overstromingsrichtlijn)</p> <p>Decreet Integraal Waterbeleid (18 juli 2003)</p>	<p>doelstellingen, principes en structuren vast voor een vernieuwd duurzaam waterbeleid. In dit decreet wordt o.m. de watertoets als instrument voor een integraal waterbeleid opgenomen.</p> <p>Er wordt gestreefd naar het gecoördineerd en geïntegreerd ontwikkelen, beheren en herstellen van het watersysteem zodat het voldoet aan de kwaliteitsdoelstellingen voor het ecosysteem en aan het huidige multifunctioneel gebruik.</p>	<p>Waterbeleid. Daarnaast zal ook onderzocht worden of de activiteiten die toegelaten worden binnen de afgebakende gebieden in overeenstemming zijn met de bepalingen van het decreet.</p>	
<p>Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets.</p> <p>(20 juli 2006)</p>	<p>Het besluit van de Vlaamse Regering legt de richtlijnen vast voor de vergunningsverleners. Daarmee beoogt de Vlaamse Regering een objectieve en uniforme toepassing door de vele beslissingsnemende overheden. Deze richtlijnen moeten vanaf 1 november 2006 toegepast worden op alle nieuwe vergunningen.</p> <p>De watertoets houdt in dat bij de beslissing over een vergunning, plan of programma, rekening gehouden wordt met de mogelijke nadelige gevolgen ervan voor het watersysteem en voor de functies die het watersysteem voor de mens vervult.</p>	<p>De watertoets kadert binnen het decreet integraal waterbeleid (zie boven). Er zal in het MER onderzocht worden welke positieve en mogelijk negatieve gevolgen de aanduiding heeft op het watersysteem. Als er sprake is van nadelige gevolgen, zal de overheid een aantal voorwaarden opleggen om dit gevolg te voorkomen of te beperken, of het te herstellen of te compenseren.</p>	Water
<p>Stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie- en buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.</p> <p>(goedgekeurd op 1 oktober 2004 en gewijzigd op 1 januari 2014)</p>	<p>Dit besluit omvat de minimale voorschriften voor de lozing van niet-verontreinigd hemelwater, afkomstig van verharde oppervlakken. Het algemeen uitgangsprincipe hierbij is dat hemelwater in eerste instantie zoveel mogelijk gebruikt wordt. In tweede instantie moet het resterende gedeelte van het hemelwater worden geïnfiltreerd of gebufferd, zodat in laatste instantie slechts een beperkt debiet vertraagd wordt afgevoerd.</p>	<p>De bepalingen van de gewestelijke verordening zijn relevant voor de beschrijving van de referentiesituatie. Daarnaast laten de stedenbouwkundige voorschriften horend bij de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden in beperkte mate nog bijkomende verharding toe, waarop de bepalingen van de gewestelijke verordening van toepassing kunnen zijn.</p>	Water
<p>Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu</p> <p>(21 oktober 1997, gewijzigd bij het decreet van 7 juli 2014)</p>	<p>Regelt de bescherming, ontwikkeling, beheer en herstel van de natuur en de natuurlijke milieus.</p> <p>Op 9 juli 2002 werd het decreet aangepast, waarbij verschillende belangrijke punten in het decreet zijn opgenomen, zoals:</p>	<p>In het plan-MER wordt de impact bestudeerd op zowel de biotiek als de abiotiek. Indien er zich ernstige effecten voordoen die mogelijk de natuurwaarden schaden, worden milderende maatregelen voorgesteld.</p> <p>Het stand-still principe, een belangrijk principe binnen dit decreet, vormt hierbij een duidelijk toetsingskader voor de</p>	Biodiversiteit

RANDVOORWAARDE	INHOUDELIJKE BESCHRIJVING	BESPREKING RELEVANTIE O = ONDERZOEKSTUREND P = PROCEDUREBEPALEND	DISCIPLINE
	<ul style="list-style-type: none"> - Het VEN: art 17 tot en met art 26bis beschrijven de afbakening en de voorschriften in het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk). In het VEN gelden een aantal algemene voorschriften. Het doel hiervan is minstens de bestaande natuurkwaliteiten van het gebied te behouden. Op termijn zullen, in samenspraak met de verschillende gebruikers en eigenaars, ook specifieke maatregelen worden afgesproken om de bijzondere natuurwaarden te beschermen en te ontwikkelen. Die afspraken worden vastgelegd in een natuurrichtplan. - De vogel- en habitatrichtlijngebieden (zie verder) 	discipline biodiversiteit. Het standstill principe betekent dat de bestaande natuurkwaliteit minstens behouden dient te blijven.	
Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. (23 juli 1998)	<p>Dit besluit legt de bepalingen vast voor het wijzigen van een vegetatie of van een klein landschapselement.</p> <p>Wijzigingen aan vegetaties of kleine landschapselementen zijn verboden of aan voorwaarden verbonden. Dit laatste betekent dat voor de werken een natuurvergunning aangevraagd moet worden of dat ze gemeld moeten worden aan het college van burgemeester en schepenen.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sommige handelingen zijn overal verboden; een holle weg, graft, bron, moeras, ven, heidegebied, waterrijk gebied of duinvegetatie, mag nergens gewijzigd worden. - Sommige werken aan kleine landschapselementen zijn natuurvergunningsplichtig, afhankelijk van de gewestplanbestemming¹. 	Op het niveau van dit plan zijn dergelijke wijzigingen niet relevant. Wel kunnen aanbevelingen geformuleerd worden in kader van latere vergunningsaanvragen voor specifieke activiteiten in de watergevoelige openruimtegebieden.	Biodiversiteit
Vogelrichtlijngebieden (17 oktober 1988) Habitatrichtlijngebieden (21 mei 1992) Ramsargebieden (22 februari 1979)	Behandelt de afbakening van speciale beschermingszones (SBZ) inzake het behoud van de vogelstand, de natuurlijke habitats en wilde flora en fauna en de waterrijke gebieden (wetlands).	In het plangebied zijn er 7 Habitatrichtlijngebieden en 3 Vogelrichtlijngebieden te vinden. Een voortoets passende beoordeling zal gebeuren, die het risico op een betekenisvolle aantasting van de SBZ-gebieden op hoofdlijnen omschrijft.	Biodiversiteit

¹ Voor werken die men wil uitvoeren in de groen-, park, buffer-, bos-, vallei-, bron- en natuurontwikkelingsgebieden, in de agrarische gebieden, in de agrarische gebieden met ecologisch, bijzonder en landschappelijk belang, in de Habitat- en Vogelrichtlijngebieden, Ramsargebieden, de duingebieden en in de gebieden van het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk (IVON) moet men een natuurvergunning aanvragen bij het college van Burgemeester en Schepenen (CBS) van de gemeente waarin de werken plaatsvinden. Voor het CBS een beslissing neemt wordt ANB om advies gevraagd.

RANDVOORWAARDE	INHOUDELIJKE BESCHRIJVING	BESPREKING RELEVANTIE O = ONDERZOEKSTUREND P = PROCEDUREBEPALEND	DISCIPLINE
Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN)	Het Vlaamse Ecologisch Netwerk (VEN) is een selectie van de waardevolste en gevoeligste natuurgebieden in Vlaanderen. Het zijn gebieden waar natuurbehoud en natuurontwikkeling op de eerste plaats komen om een representatief staal van de Vlaamse natuur duurzaam in stand te houden. In het VEN gelden extra beschermingsmaatregelen die er op gericht zijn om de bestaande natuurwaarden te behouden.	In het plangebied zijn er in totaal 18 VEN-gebieden gelegen. Een verscherpte natuurtoets zal uitgevoerd worden op plan-niveau in het MER.	Biodiversiteit
Maatregelenbesluit Besluit van 21 november 2003 van de Vlaamse Regering houdende maatregelen ten uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid (B.S. 27 januari 2004).	Dit besluit behelst de maatregelen die algemeen gelden in VEN en IVON of die via natuurrichtplannen gebiedsspecifiek kunnen worden ingevoerd.	De bepalingen van het Maatregelenbesluit zijn van kracht.	Biodiversiteit
Bosdecreet en Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing. (16 februari 2001)	Om beboste zones maximaal te beschermen is de regeling globaal gebaseerd op de volgende principes: <ul style="list-style-type: none"> - Ontbossen is verboden, tenzij anders bepaald in het Bosdecreet (noodzakelijk voor werken van algemeen belang, in zones met bestemming woongebied en industrie, op uitvoerbare delen van een niet-vervallen verkaveling). - Als ontbossing niet verboden is, dan is een stedenbouwkundige vergunning vereist. - Een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing of een verkavelingsvergunning voor beboste gronden kan niet verleend worden zonder compensatie. 	Op het niveau van dit plan zijn dergelijke wijzigingen niet relevant. Wel kunnen aanbevelingen geformuleerd worden in kader van latere vergunningsaanvragen voor specifieke activiteiten in de watergevoelige openruimtegebieden.	Biodiversiteit
Besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer (15/05/2009) (B.S. 13/08/2009)	Dit decreet regelt: <ul style="list-style-type: none"> - De inventarisatie en registratie van inheemse soorten, Rode lijst soorten en invasieve soorten - Soortenbescherming en soortenbehoud - Soortenbeheer - De werking van opvangcentra voor wilde dieren - Het houden van beschermde soorten in gevangenschap - Toezichtsbepalingen 	De soorten die voorkomen in het plangebied en waarop het besluit van toepassing is, dienen beschermd te worden, ongeacht de bestemming die het gebied heeft.	Biodiversiteit

RANDVOORWAARDE	INHOUDELIJKE BESCHRIJVING	BESPREKING RELEVANTIE O = ONDERZOEKSTUREND P = PROCEDUREBEPALEND	DISCIPLINE
Verdrag van Malta (16 januari 1992)	Het doel van deze conventie is de bescherming van het archeologisch erfgoed als een bron van het Europese collectieve geheugen en als een instrument voor historische en wetenschappelijke studie.	Gezien de omvang van het plan is het archeologische vooronderzoek niet relevant. Wel kunnen specifieke aandachtspunten geformuleerd worden inzake latere vergunningsaanvragen en werken.	Landschap, Bouwkundig Erfgoed en Archeologie
Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed (Onroerenderfgoeddecreet) Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 (Onroerenderfgoedbesluit)	Regelt de bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen en de instandhouding, het herstel en het beheer van beschermde landschappen. Regelt de bescherming, het behoud, de instandhouding, het herstel en het beheer van het archeologisch patrimonium. Het Onroerend-erfgoeddecreet, in werking sinds 1 januari 2015, wil het behoud en het beheer van landschappen, monumenten en archeologie verbeteren. Het nieuwe decreet vervangt drie bestaande decreten (Monumentendecreet van 1976, Archeologiedecreet van 1993 en Landschapsdecreet van 1996). Met het decreet wil Vlaanderen onder meer tegemoet komen aan het Europees Verdrag voor de bescherming van archeologisch erfgoed, het zogenaamde Verdrag van Valletta (Malta). Opvallende maatregelen zijn vooral gesitueerd op het vlak van archeologie en de bijkomende verantwoordelijkheden die lokale besturen kunnen opnemen.	Gezien de omvang van het plan is gedetailleerde inventarisatie van het onroerende erfgoed niet relevant. Wel kunnen specifieke aandachtspunten geformuleerd worden inzake latere vergunningsaanvragen en werken.	Landschap, Bouwkundig Erfgoed en Archeologie
Landschapsatlas	De landschapsatlas is een gebiedsdekkende, wetenschappelijk onderbouwde inventaris van het landschap in het begin van de 21ste eeuw. De atlas geeft aan waar de historisch gegroeide landschapsstructuur tot op vandaag herkenbaar gebleven is en duidt deze aan als relict van de traditionele landschappen. De nadruk ligt hierbij op de inventaris van de landschapskenmerken van bovenlokaal belang met erfgoedwaarde. Deze atlas vormt het eerste deel van een ruimer inventarisatieproject. Een inventaris vanuit de esthetische invalshoek zal het project vervolledigen zodat uiteindelijk een globale landschapskwaliteitskaart opgemaakt kan worden.	Gezien de omvang van het plan is een gedetailleerde analyse van de atlas niet relevant. Wel kunnen aanbevelingen geformuleerd worden in het kader van latere werken en vergunningsaanvragen.	Landschap, Bouwkundig Erfgoed en Archeologie
Gewest- of grensoverschrijdende wetgeving (25 februari 1991)	Het verdrag inzake m.e.r. in grensoverschrijdend verband werd op 25 februari 1991 aangenomen te Espoo (Finland) en ondertekend door de Europese Gemeenschap. De doelstellingen van het verdrag van Espoo zijn dezelfde als	Er worden geen grensoverschrijdende effecten verwacht.	Alle disciplines

RANDVOORWAARDE	INHOUDELIJKE BESCHRIJVING	BESPREKING RELEVANTIE O = ONDERZOEKSSTUREND P = PROCEDUREBEPALEND	DISCIPLINE
	<p>van milieueffectrapportage in het algemeen, zij het dat vooral de nadruk wordt gelegd op de voorkoming, beperking en beheersing van belangrijke nadelige grensoverschrijdende milieueffecten van voorgenomen activiteiten. Op 9 juni 1999 (B.S. 31/12/1999) heeft België via de 'wet houdende instemming met het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband, gedaan te Espoo op 25/02/1991' het verdrag bekrachtigd. Verder kan er inzake gewestgrensoverschrijdende milieueffecten ook verwezen worden naar het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en de Europese richtlijn van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (85/337EEG), gewijzigd door de richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997.</p>		

6. ALTERNATIEVEN

6.1 Doelstellingsalternatieven

De doelstelling van het plan is om een juridisch kader te creëren voor het vrijwaren van het waterbergend vermogen binnen de aangeduide gebieden door de bebouwing en verharding in deze gebieden terug te dringen. Het voortraject (zie hoofdstuk 4.2) omvatte een grondige analyse alsook een aftoetsing aan de lokale terreinkennis door betrokkenheid van de lokale actoren om tot voorliggend voorstel van afbakening te komen. Signaalgebieden waar andere opties bestaan dan de aanduiding als watergevoelig openruimtegebied, worden via een ander vervolgetraject behandeld (opmaak RUP met specifieke voorschriften, uitvoeren van een verscherpte watertoets,...). Voor de voorgestelde afbakening van gebieden zijn deze alternatieve vervolgetrajecten niet aan de orde, zodat er dan ook geen doelstellingsalternatieven zijn.

6.2 Locatiealternatieven

Een locatiealternatief houdt in dat het plan gerealiseerd kan worden op een andere locatie dan voorzien in het basisplan. Aan de aanduiding van de gebieden is een lang voortraject voorafgegaan, die begon met een gedetailleerde inventarisatie van de onbebouwde gebieden met harde bestemming en hoge overstromingsrisico's. De signaalgebieden die hieruit resulteerden, zijn dan ook die onbebouwde locaties waar het overstromingsrisico het hoogst is en die moeilijk verenigbaar zijn met hun huidige bestemming. Alternatieve locaties zijn dan ook niet aan de orde.

6.3 Nulalternatief

Het nulalternatief gaat ervan uit dat het plan geen doorgang vindt, meer specifiek betekent dit dat de huidige bestemming van de verschillende bouwvrije zones behouden blijft en dat er op lange termijn bijkomende vergunningen voor bebouwing en verharding afgeleverd kunnen worden in deze signaalgebieden. Op korte termijn worden vergunningen vermeden door toepassing van het tijdelijk bewarend beleid in afwachting van de beslissing van de Vlaamse Regering om de overstromingsrisico's duurzaam te reduceren, via de omzendbrief LNE/2015/2 'richtlijnen voor de toepassing van de watertoets voor de vrijwaring van het waterbergend vermogen in signaalgebieden en in effectief overstromingsgevoelige gebieden'

Deze situatie, de zogenaamde referentiesituatie, wordt besproken in het nulalternatief. Er wordt bij het bespreken van de referentiesituatie ook rekening gehouden met beleidsmatige ontwikkelingen in het plangebied. Voor voorliggend plan is het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen en de interactie met de doelstellingen van dit plan relevant. Lokale projecten of initiatieven in de omgeving van de aangeduide signaalgebieden worden niet meegenomen voor de beschrijving van de referentiesituatie, deze zijn enkel relevant wanneer concrete projecten per signaalgebied uitgewerkt en beoordeeld worden. Concreet zullen er voor dit plan 2 referentiesituaties beschouwd worden:

1. Referentiesituatie 1 = de "huidige toestand" (dwz. het huidige bodemgebruik) waarbij rekening gehouden wordt met de (stedenbouwkundig) vergunde constructies.
2. Referentiesituatie 2 = de situatie waarbij de huidige bestemming gerealiseerd is.

7. INGREEP-EFFECTANALYSE

De aanduiding heeft tot gevolg dat de stedenbouwkundige voorschriften worden gewijzigd. Ten opzichte van de huidige bestemming houdt dit in dat de voorziene ontwikkeling die niet in overeenstemming is met het waterbergend vermogen (woongebied, bedrijventerrein, gemeenschapsvoorziening,...) niet wordt gerealiseerd. Het stedenbouwkundige voorschrift beschrijft in relatief detail welke ingrepen mogelijk zijn. De impact van de ingrepen verschilt echter door:

- de verschillende planologische bestemming;
- de verschillen in gebiedskenmerken.

Op basis van de geplande en de vermeden ingrepen worden de mogelijke effecten beschreven, rekening houdend met de verschillen in karakteristieken van de bestaande toestand. Resultaat van deze stap is een tabel die per bestemmingstype en gebiedstype een inzicht geeft in de impact ten opzichte van de bestaande toestand, de toestand bij ongewijzigd beleid en de geplande toestand. Op basis van de globale karakterisering van de gebieden kan begroot worden welke effecten op welke gebieden van toepassing zijn en kan een globaal inzicht gegeven worden in de schaal van het effect.

Er kunnen effecten verwacht worden op de bodem, het watersysteem, biodiversiteit, het landschap, het bouwkundig en archeologisch erfgoed en de mens (ruimte).

Het stedenbouwkundig voorschrift (nieuw VCRO-artikel 5.6.8§3, zie hoofdstuk 4.1) beschrijft de toegelaten ingrepen in de aangeduide gebieden. Handelingen tijdens de voorbereidings- en aanlegfase van specifieke projecten in de aangeduide gebieden (bijvoorbeeld graafwerken, bemalingen, rooiwerkzaamheden) zijn niet relevant op dit planniveau. Het betreffen overwegend tijdelijke effecten. Wel zullen de permanente effecten bekeken worden die deze toegelaten ingrepen teweeg kunnen brengen (bijvoorbeeld bodemverdichting of biotoopverlies door de aanleg van een weg).

8. RELEVANTE INFORMATIE UIT BESTAANDE ONDERZOEKEN

8.1 Afbakening signaalgebieden

Zoals beschreven in §4.2 heeft er een uitgebreid voortraject plaatsgevonden, waarin gedetailleerde analyses van elk signaalgebied uitgevoerd zijn. Naast een GIS-matige analyse van de onbebouwde gebieden met harde bestemmingen, is er ook een toetsing aan de overstromingsgevaarkaarten gebeurd en zijn adviezen ingewonnen bij lokale besturen. De resultaten van dit voortraject zijn te vinden in de fiches per signaalgebied (www.signaalgebieden.be). Deze fiches zullen een belangrijke bron van informatie zijn voor het in kaart brengen van de huidige situatie.

9. INTERFERENTIE MET ANDERE PLANNEN OF PROJECTEN

Op het schaalniveau van voorliggend plan, zijnde 181 gebieden gespreid over gans Vlaanderen, is interferentie met andere plannen of projecten weinig relevant. Het is wel zo dat de doelstellingen van dit plan via plannen uit andere beleidsdomeinen ondersteund en versterkt kunnen worden, bijvoorbeeld door het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Enkel op het niveau van individuele projecten binnen de aangeduide gebieden kan gekeken worden waar mogelijke interactie met lokale plannen of projecten optreedt.

10. METHODOLOGIE

10.1 Algemeen

De wijze waarop de milieueffectbeoordeling zal plaatsvinden op het niveau van de individuele disciplines, zal gebeuren conform de bepalingen van de MER-decreten van 18/12/2002, 22/04/2005 en 27/04/2007 en het uitvoeringsbesluit van 10/12/2004. Er wordt rekening gehouden met de richtlijnen(boeken) die de Dienst Mer ter beschikking stelt. Elk van deze aspecten wordt behandeld door een erkend MER-deskundige.

De studie naar de effecten binnen de disciplines 'bodem', 'water', 'biodiversiteit', 'landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie' en 'mens' wordt uitgevoerd volgens volgende globale werkwijze:

- Afbakening studiegebied
- Beschrijving huidige situatie en referentiesituatie van het studiegebied
- Beschrijving en beoordeling van de milieueffecten (geplande situatie)
- Beschrijving van de milderende maatregelen
- Opgave van leemten in de kennis, hoe ermee is omgegaan en eventuele gevolgen voor de verdere besluitvorming

10.2 Referentiealternatief, referentiejaar en autonome ontwikkeling

In een milieueffectrapport wordt het relatieve belang van de effecten van de verschillende alternatieven ingeschat door de situatie die ontstaat als de alternatieven worden uitgevoerd te vergelijken met de situatie die ontstaat als het plan niet wordt uitgevoerd. Het alternatief waarbij het plan niet wordt uitgevoerd wordt het "**referentiealternatief**" genoemd. Dit referentiealternatief vormt dus de vergelijkingsbasis voor de andere alternatieven.

Voor voorliggend plan worden twee referentiealternatieven gehanteerd: een alternatief waarin het huidig gebruik verdergezet wordt, en een alternatief waarin de huidige juridische bestemming gerealiseerd wordt.

De beschrijving van de effecten van het plan moet echter gebeuren in de context van de omgevingssituatie die zich voordoet op het moment dat het plan is afgewerkt. Immers, zolang het plan niet is afgewerkt, komen ook niet alle effecten op het milieu tot uiting. Het jaar waarin de effecten worden verondersteld zich voor te doen en dat dus als basis van de vergelijking dient, wordt het **referentiejaar** genoemd. Om een correcte vergelijking mogelijk te maken, moet het referentiealternatief op eenzelfde manier gedefinieerd worden als de andere alternatieven. De situatie die in het referentiealternatief beschreven wordt, is dus niet de huidige situatie, maar, net zoals voor de andere alternatieven, de situatie in het referentiejaar.

In deze studie wordt voorgesteld te werken met het jaar waarin het uitvoeringsbesluit in werking treedt, dus wanneer de watergevoelige openruimtegebieden finaal aangeduid zijn, als referentiejaar.

10.3 Beoordelings- en significantiekaders

Zoals gesteld worden de uitkomsten van de impactanalyse uitgedrukt in wijzigingen veroorzaakt in een aantal essentiële parameters of criteria; wijzigingen in deze criteria of indicatoren (i.e. de invulling van de criteria) worden verondersteld model te staan voor wijzigingen in het systeem (statusindicatoren, vb. aantal erfgoedwaarden die verdwijnen) of voor de mate van impact op het systeem (impactindicatoren, vb. gewijzigde waterkwaliteit). De waarde van de indicatoren wordt getoetst aan een beoordelings- en significantiekader. Een beoordelings- en significantiekader is nodig om de uitkomst van de impactevaluatie te kunnen waarderen. Zonder vergelijking is immers geen waardering mogelijk.

Relatieve waarderingen zijn mogelijk met de referentiesituaties: Wat is, na verloop van tijd, het verschil tussen een situatie waarbij geen maatregelen zijn genomen en één waarbij de aan een bepaald alternatief verbonden ingrepen zijn uitgevoerd? Het verschil tussen beiden kan toegeschreven worden aan de impact van de ingrepen.

Naast relatieve waarderingen zijn ook absolute waarderingen mogelijk. Zij laten toe antwoord te geven op bv. de vraag of de toename of afname in de kwaliteit van een omgevingsparameter relevant is of niet, of hij ons op significante wijze dichterbij of verder af brengt van een "gewenste" situatie. Absolute waarderingen zijn ook nodig om de toetsing van de impact aan bepaalde wettelijk opgelegde (kwaliteits-)doelstellingen na te gaan.

Gezien de scope van het plan, volstaat het te werken met een relatief beoordelingskader. Absolute beoordelingskaders zijn eerder relevant bij de beoordeling van concrete projecten op niveau van specifieke gebieden.

10.4 Inhoudelijke aanpak

Stap 1 Karakterisering van de betrokken gebieden en hun ontwikkeling

In de eerste stap moet een afbakening van het inhoudelijke en het geografische studiegebied gebeuren. Het studiegebied is het gebied waarbinnen zich mogelijks effecten kunnen voordoen. Dit omvat minstens het plangebied, maar kan ook groter zijn, afhankelijk van de lokalisatie en de invloedssfeer van de te verwachten effecten. Het geografische studiegebied voor de verschillende disciplines komt overeen met het plangebied en bevat de afbakening van de voorgestelde watergevoelige openruimtegebieden. Een verfijning van de afbakening van het studiegebied per discipline is enkel relevant op projectniveau, wanneer specifieke projecten beoordeeld worden in de lokale context.

De inhoudelijke afbakening wordt bepaald door het doel van de studie, zijnde het beschrijven en waarderen van alle mogelijke milieueffecten die het plan teweeg kan brengen. De (delen van) signaalgebieden met een bouwvrije opgave hebben met elkaar gemeen dat ze watergevoelig zijn. Ze zijn echter alles behalve identiek, noch wat betreft ligging, bodem, reliëf, bestemming,...

Op basis van de beschikbare GIS-gegevens wordt een overzicht gemaakt van die kenmerken die relevant zijn voor de bepaling van de impact. Doel hiervan is een zicht te krijgen op de eerste referentiesituatie (huidige situatie) en op de gelijkenissen / verschillen tussen de verschillende gebieden. De volgende datalagen worden binnen de verschillende disciplines als relevant beschouwd:

Bodem:

- Reliëf (hoogteverschillen)

- Bodemtypes
- Erosiegevoeligheid
- Bodemgebruik

Water:

- Waterbergend vermogen
- Overstromingsrisico
- Grondwaterkwetsbaarheid

Biodiversiteit:

- Beschermingen op Vlaams (natuurreservaat, VEN) of Europees (Natura2000) niveau.
- Biologische waarderingskaart
- Habitatkaart

Landschap:

- Beschermd of vastgesteld landschappelijk onroerend erfgoed

Mens – Ruimtelijke aspecten:

- Wisselwerking met de ruimtelijke context en ligging ten opzichte van relevante netwerken (natuur, recreatie,...)
- Ruimtegebruik (landbouw, natuur, bebouwing, evt. andere economische functies)

Voor de tweede referentietoestand bij ongewijzigd beleid worden, per bestemmingscategorie, aannames gemaakt over de in deze context relevante kenmerken (bv. bodemgebruik, % verharding, reliëfwijziging, bodemverstoring, aantal bewoners,...). De aannames worden gebaseerd op recente ontwikkelingen van woonzones, bedrijventerreinen en andere bestemmingen en op het vigerende beleid. Het is daarbij niet de bedoeling om tot een exacte berekening te komen voor elke individuele invulling, wel om inzicht te krijgen in de grootteorde van de verandering. De aannames voor het bodemgebruik (waaruit de andere kenmerken afgeleid kunnen worden) zijn hieronder in Tabel 6 weergegeven voor de meest relevante bestemmingen in het plangebied en zijn gebaseerd op kengetallen uitgaande van recente projecten, die vervolgens zijn afgetoetst bij experts tijdens een workshop op 21/12/2017.

De categorie 'rest' in Tabel 6 omvat alle niet-verharde bodemgebruik, die niet duidelijk op voorhand toe te kennen is aan de andere categorieën. In functie van het omringende bodemgebruik zullen deze percelen bij realisatie van de huidige bestemming namelijk een andere invulling krijgen. Dit kunnen bufferbekkens of wadi's met omringend groen, blusvijvers, groene reststroken tussen percelen, versnipperde landbouwpercelen, percelen met natuurinvulling,...zijn.

In **woongebieden** is aangenomen dat maximaal de helft van de oppervlakte voor bewoning en wegen beschikbaar is. De overige oppervlakte kan omwille van de verplichtingen uit de hemelwaterverordening niet ingevuld worden met verharding en zal gebruikt worden voor publiek groen, aanleg van wadi's of buffers,... De percelen die uitgegeven worden voor bewoning, zullen daarnaast ook niet volledig verhard worden, maar bestaan uit bebouwing, omringende verharding (opritten, terrassen, tuinhuisen) en privaat groen (tuinen). Dit wordt bevestigd in een studie rond klimaatadaptatie, uitgevoerd door Technum in 2012², waarin voor 4 uiteenlopende nieuw te ontwikkelen wijken bepaald is wat de verhardingspercentages zijn.

² Technum (2012), Adaptatie aan klimaatverandering. Globale kosten en praktische voorbeelden.

Deze variëren van 89% (Brugse Poort, Gent), 46% (Eilandje, Antwerpen), < 50% (Clementwijk, Sint-Niklaas) tot 15% (de Wijers, Hasselt). Aangezien de voorliggende gebieden eerder in buitengebied gelegen zijn dan in stadskernen, kan ervan uitgegaan worden dat de verhardingsgraad maximaal 50% zal zijn.

Voor gebieden met bestemming **recreatie** is een onderscheid gemaakt tussen verblijfsrecreatie onder de vorm van een camping en van een bungalowpark. Voor de bestudeerde gebieden bleek dat hier verschillende vormen van bodemgebruik mogelijk zijn, waarbij het bungalowpark vooral ingevuld wordt als verspreide bungalows met beperkte verharding rondom, gelegen in een bosrijke omgeving. De camping daarentegen heeft minder verharding maar zal verschillende andere functies combineren (vb. weiland, speeltuin, bos,...)

Bij **bedrijventerreinen** wordt aangenomen dat de helft van de oppervlakte bruikbaar is voor bedrijfsactiviteiten (enerzijds gebouwen, anderzijds verharding, zoals parkings, wegenis,...). De overige grond zal niet verhard kunnen worden, omwille van de verplichtingen van de hemelwaterverordening, waardoor infiltratie- of buffervoorzieningen voorzien moeten worden, publiek groen,....

De GIS-analyse toonde aan dat de aangeduide gebieden met bestemming **openbaar nut** vooral waterwingebieden zijn, waar een landbouwgebruik op gevestigd is. Realiseren van de bestemming op deze gebieden zal geen aanleiding geven tot een wijziging van dit bodemgebruik.

Tabel 6 Aannames bodemgebruik bij realisatie van huidige bestemmingen

Bodemgebruik (%)	Woongebied	Recreatie / camping	Recreatie /bungalow	Bedrijventerre in / industrie	Bedrijventerre in / KMO	Openbaar nut
Verharding (excl. bebouwing)	10	5	10	15	15	10
Bebouwing	20	5	15	35	35	
Water		15	15			
Privaat groen	20	5			50	20
Openbaar groen	10	35				
Landbouw		25				70
Bos		10	40			
Rest	40*		10	50*		
Natuur			10			
Totaal	100	100	100	100	100	100

*Gezien de verstrengde hemelwaterverordening, die nu reeds in voege is, zal een volledige invulling van deze gebieden nooit mogelijk zijn. Er wordt dan ook van uit gegaan dat, om aan de verplichtingen tot scheiding, infiltratie en buffering van hemelwater te voldoen, het huidige gebruik (vb. landbouw, park,....) op iets minder dan de helft van de oppervlakte van deze gebieden zal voortgezet worden.

Stap 2 Opmaak ingreep-effectenschema

Voor de verschillende bestemmingen (planologische toestand) zal een ingreep-effectenschema opgemaakt worden op basis van types gebiedsontwikkeling die mogelijk zijn. Deze effecten worden begroot op basis van aannames (bv. % verharding voor een typische woonwijk, zie Tabel 6) en beoordeeld ten opzichte van de huidige toestand.

Daarnaast wordt ook een ingreep-effectenschema uitgewerkt voor de toestand bij uitvoering van het decreet, op basis van de toegelaten ingrepen volgens het decreet (nieuw artikel 5.6.8§3 zoals beschreven in hoofdstuk 4.1). Deze effecten worden beoordeeld ten opzichte van de doelstellingen van de aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden binnen de VCRO. Bepaalde effecten zullen hierdoor niet toelaatbaar zijn (vb. omdat ze een verhoogd risico op

overstromingen veroorzaken), terwijl andere effecten wel een impact kunnen hebben, maar de doelstellingen van de aanduiding niet aantasten (vb. een verhoogd risico op aantasting van archeologische waarden). Hieruit kunnen aanbevelingen en aandachtspunten volgen voor de milieubeoordeling van concrete projecten binnen deze gebieden (beoordelingskader). Het ingreep-effectschema is in Tabel 7 weergegeven.

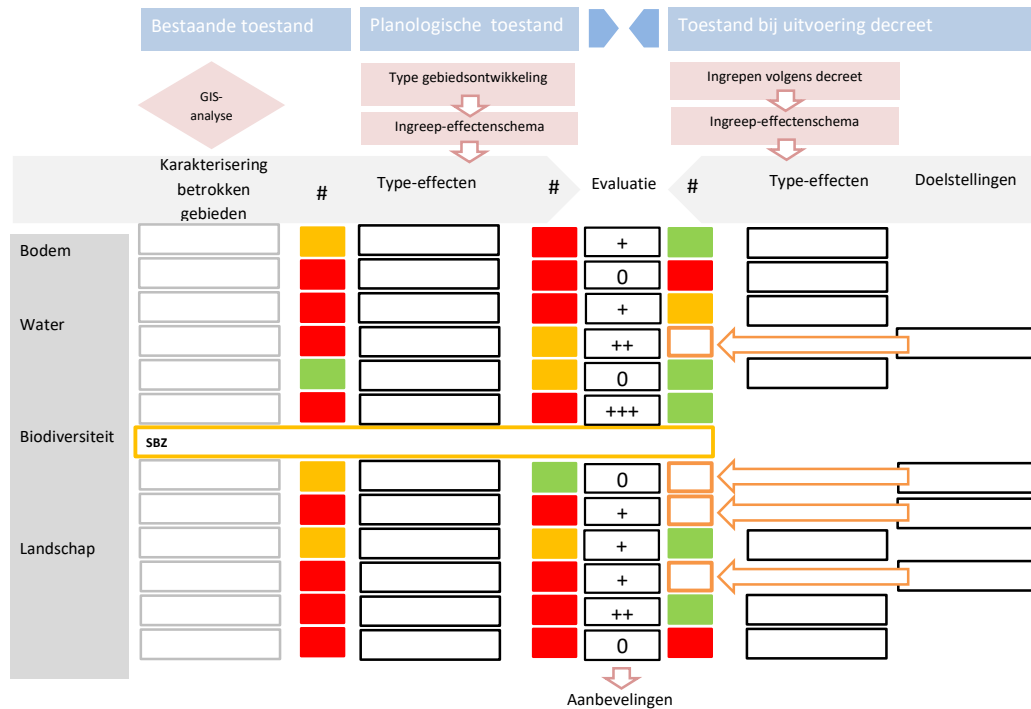
Tabel 7 Ingreep-effectschema

Deelgreep = niet realiseren van	Bodem	Water	Biodiversiteit	Landschap onroerend erfgoed en archeologie	Mens ruimtelijke aspecten
Woon- en woonuitbreidingsgebieden	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding	biotoopwinst of -verlies	wijziging landschapsstructuur	wijziging aantal woongelegenheden
	structuurwijziging	wijziging grondwaterhuishouding	rustverstoring	wijziging landschapsbeleving	wijziging overstromingsrisico's
	verdichting			mogelijk verlies erfgoedwaarden	
Recreatiegebieden	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding	biotoopwinst of -verlies	wijziging landschapsstructuur	wijziging overstromingsrisico's
	structuurwijziging	wijziging grondwaterhuishouding	rustverstoring	wijziging landschapsbeleving	
	verdichting			mogelijk verlies erfgoedwaarden	
Industriegebieden en KMO-zones	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding	biotoopwinst of -verlies	wijziging landschapsstructuur	wijziging industriële ontwikkeling
	structuurwijziging	wijziging grondwaterhuishouding	rustverstoring	wijziging landschapsbeleving	wijziging overstromingsrisico's
	verdichting			mogelijk verlies erfgoedwaarden	
Agrarische gebieden	profielwijziging	/	biotoopwinst of -verlies	/	wijziging agrarische ontwikkeling
Park-, groen- en bosgebieden	/	/	biotoopwinst of -verlies	/	/

Deelgreep = toegelaten ingrepen volgens stedenbouwkundig voorschrift	Bodem	Water	Biodiversiteit	Landschap onroerend erfgoed en archeologie	Mens ruimtelijke aspecten
Aanleg van kleinschalige infrastructuur (max 100m ²)	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding	biotoopwinst of -verlies	wijziging landschapsstructuur	wijziging overstromingsrisico's
	structuurwijziging	wijziging grondwaterhuishouding		wijziging landschapsbeleving	
	verdichting			mogelijk verlies erfgoedwaarden	
Aanleg, heraanleg, herstel, verplaatsen van openbare wegen	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding	biotoopwinst of -verlies	mogelijk verlies erfgoedwaarden	wijziging overstromingsrisico's
	structuurwijziging	wijziging grondwaterhuishouding			
	verdichting				
Aanleg, heraanleg, herstel, verplaatsen van nutsleidingen	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding		mogelijk verlies erfgoedwaarden	wijziging overstromingsrisico's
	structuurwijziging				
	verdichting				
Aanbrengen van kleinschalige infrastructuur voor (hobby)landbouw	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding	biotoopwinst of -verlies	mogelijk verlies erfgoedwaarden	wijziging overstromingsrisico's
	structuurwijziging				
	verdichting				
Handelingen om wateroverlast te voorkomen	profielwijziging	wijziging oppervlaktewaterhuishouding			wijziging overstromingsrisico's

of overstromingen te beheersen					
	structuurwijziging				

De effecten die volgen uit uitvoering van het decreet worden daarnaast ook geëvalueerd ten opzichte van de effecten in de planologische toestand. Dit geeft een globaal inzicht in de effecten die de uitvoering van het plan met zich meebrengt en vormt als dusdanig een bijkomende onderbouwing van het beleid m.b.t. watergevoelige gebieden. Uit deze beoordeling kunnen ook aanbevelingen worden afgeleid, zowel voor wat betreft het decreet zelf als de toepassing ervan op concrete cases. Deze werkwijze wordt schematisch weergegeven in Figuur 2.

Figuur 2 Effectbeoordeling

Stap 3: begroten van de effecten

Op basis van de globale karakterisering in stap 1 kan begroot worden welke effecten op welke gebieden van toepassing zijn en kan een globaal inzicht gegeven worden in de schaal van het effect. Dat gebeurt aan de hand van een kwalitatieve beoordeling op basis van een 7-delige schaal (van +++ tot ---), waarbij de evolutie wordt weergegeven ten opzichte van de referentiesituaties: zal er een verbetering, verslechtering of status quo zijn in de effecten tussen de verschillende beschreven situaties? Het is dus niet de bedoeling om een absolute waardering per effectgroep te geven, zoals eerder aangegeven.

Stap 4: bespreking van de effecten / aandachtspunten

In stap 4 wordt nagegaan wat de betekenis is van de effecten, wat de verschillen zijn in functie van de karakteristieken en hoe de effecten en verschillen een rol kunnen spelen in de toekomstige ontwikkeling van de gebieden. In de bespreking van de verschillende disciplines wordt de nadruk gelegd op de wijze waarop die verschillen in karakteristieken een rol kunnen/moeten spelen in de ontwikkeling van de gebieden. Dit kan een leidraad vormen voor lokale beleidsmakers bij verdere invulling van de gebieden. Daarnaast krijgen de vergunningverleners een beter zicht op de wijze waarop ze de geplande ingrepen moeten

beoordelen, welke bijkomende voorwaarden eventueel nodig zijn en op welke wijze optimaal kan worden ingespeeld op de doelstellingen van de aanduiding.

11. GRENDOVERSCHRIJDENDE EFFECTEN

Het verdrag inzake m.e.r. in grensoverschrijdend verband werd op 25 februari 1991 aangenomen te Espoo (Finland) en ondertekend door de Europese Gemeenschap. De doelstellingen van het verdrag van Espoo zijn dezelfde als van milieueffectrapportage in het algemeen, zij het dat vooral de nadruk wordt gelegd op de voorkoming, beperking en beheersing van belangrijke nadelige grensoverschrijdende milieueffecten van voorgenomen activiteiten. Op 9 juni 1999 (B.S. 31/12/1999) heeft België via de 'wet houdende instemming met het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband, gedaan te Espoo op 25/02/1991' het verdrag bekrachtigd. Verder kan er inzake gewestgrensoverschrijdende milieueffecten ook verwezen worden naar het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en de Europese richtlijn van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (85/337EEG), gewijzigd door de richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997. Tot slot verwijzen we naar de bepalingen omtrent grensoverschrijdende effecten die zijn opgenomen in het MER/VR-decreet, waarbij wordt aangegeven dat de kennisgeving en het MER in voorkomend geval de gegevens bevatten die de administratie nodig heeft voor het aanvangen van de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling. Als het plan aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie en/of verdragspartijen bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband ondertekend in Espoo op 25 februari 1991 en/of in andere gewesten of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, bezorgt de administratie de nodige informatie³ aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

Hoewel een aantal voorstellen voor aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden binnen het plangebied in de omgeving van het Waals Gewest gelegen zijn, worden geen grensoverschrijdende effecten verwacht. De aanduiding zal enkel lokale effecten veroorzaken, die beperkt blijven tot het aangeduide gebied.

³ 1) Een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving; 2) Een beschrijving van de rapportageprocedure die op het voorgenomen plan van toepassing is; 3) een aanduiding van de vergunningsplicht waaraan het voorgenomen plan is onderworpen en een beschrijving van het doel ervan alsook van de toepasselijke vergunningsprocedure(s).

12. VOORSTEL INHOUDSOPGAVE VAN HET MER

0. NIET-TECHNISCHE SAMENVATTING
1. INLEIDING
 - 1.1 Korte beschrijving van het voorgenomen plan
 - 1.2 De initiatiefnemer
 - 1.3 Toetsing aan de m.e.r.-plicht
 - 1.4 Wettelijk kader milieueffectrapportage
 - 1.5 Team van erkende deskundigen
2. RUIMTELIJKE, ADMINISTRatieve, JURIDISCHE EN BELEIDSMATIGE SITUERING VAN HET PLAN
 - 2.1 Ruimtelijke situering
 - 2.2 Administratieve voorgeschiedenis
 - 2.3 Juridische en beleidsmatige randvoorwaarden
3. VERANTWOORDING VAN HET PLAN
4. PLANBESCHRIJVING
5. ALTERNATIEVEN
6. INGREEP-EFFECTANALYSE
7. RELEVANTE INFORMATIE UIT BESTAANDE ONDERZOEKEN
8. INTERFERENTIE MET ANDERE PLANNEN OF PROJECTEN
9. BESPREKING VAN DE DISCIPLINES

Per hoofdstuk worden achtereenvolgens Methodiek, Afbakening studiegebied, Referentiesituatie, Effectbeoordeling, Milderende maatregelen, Leemten in de kennis, Voorstellen tot monitoring besproken.

 - 9.1 Bodem
 - 9.2 Water
 - 9.3 Biodiversiteit
 - 9.4 Landschap, Bouwkundig erfgoed en Archeologie
 - 9.5 Mens
10. GEWESTGRENSEN- EN GRENSOVERSCHRIJDENDE MILIEUEFFECTEN
11. INTEGRATIE EN EINDSYNTHESE

12. VERKLARENDE WOORDENLIJST
13. LITERATUUR
14. BIJLAGEN

13. VERKLARENDE WOORDENLIJST

abiotisch: behorende tot de niet-levende natuur (lucht, water, bodem)

alternatief: een andere keuzemogelijkheid, beantwoordend aan de doelstellingen van het plan, omvattende: doelstellings-, locatie- en uitvoeringsalternatief

autonome evolutie: een autonome ontwikkeling van een studiegebied is de ontwikkeling die dit gebied zou doormaken zonder gestuurde beïnvloeding van buitenaf.

basiskwaliteit: kwaliteit van het oppervlaktewater waarbij de normale evenwichtige ontwikkeling van het biologisch leven hersteld wordt of, waar aanwezig, gehandhaafd blijft

belevingswaarde: de manier waarop het landschap ervaren wordt

bemaling: afpompings van water om het grondwatervolume plaatselijk te verlagen zodat funderingswerken in droge grond kunnen uitgevoerd worden

bevaarbare waterlopen: de waterlopen opgenomen in het Koninklijk Besluit van 5 oktober 1992 tot vaststelling van de lijst van de waterwegen en hun aanhorigheden, overgedragen van de Staat aan het Vlaams Gewest

biotisch: van de levende natuur

bodem: het vaste deel van de aarde met inbegrip van het grondwater en de organismen die zich erin bevinden

deelingreep: onderdeel van een ingreep, waarvoor afzonderlijke effecten kunnen aangegeven worden

direct effect: een rechtstreeks milieu-effect als gevolg van een deelingreep

discipline: milieu-aspect dat in het kader van een milieu-effectrapportage onderzocht wordt

discontinue bebouwing: Corine landgebruik categorie die residentiële gebieden aan de randen van stedelijke gebieden of verstedelijkte kernen in rurale gebieden omvat. Deze categorie wordt van de continue bebouwing onderscheiden door de aanwezigheid van doordringbare oppervlakken (tuinen, parken,...en onverhard publiek domein). Gebouwen, wegen en andere verhardingen beslaan 50-80 % van de totale oppervlakte van de afbakening.

diversiteit: het aantal soorten dat op een bepaald oppervlak voorkomt

ecosysteem: samenhangend geheel van elkaar onderling beïnvloedende planten, dieren, mensen en omgeving in een bepaald gebied

effect: verandering in het abiotische milieu ten gevolge van (voornamelijk) antropogene activiteiten

effectbeoordeling: waarde-oordeel van de effecten die optreden ten gevolge van een geplande situatie uitgedrukt in kwalitatieve of kwantitatieve termen, zodanig dat de besluitvormer en de bevolking zich objectief kunnen inlichten over de ernst van de effecten

effectvoorspelling: beschrijving van een toekomstige situatie rekening houdend met de aanleg, de exploitatie, de nabestemming en de afbraak van de geplande activiteit

exploitatie: uitbating, gebruik

fauna: de dierenwereld

flora: de plantenwereld

geplande situatie: toestand van het studiegebied tijdens en na de uitvoering van het geplande plan

gestuurde ontwikkeling: tegenover de autonome ontwikkeling staan door de overheid gestuurde en beïnvloede ontwikkelingen. Deze kunnen uiteraard zeer divers zijn en afhankelijk van beleidsvoornemens, plannen en programma's.

grondwater: water onder het grondoppervlak, meestal beperkt tot water onder de grondwaterspiegel

indirect effect: onrechtstreeks milieu-effect ten gevolge van een direct effect of in hogere orde ten gevolge van een ander indirect effect

ingreep-effectenschema: schema of netwerk dat de relatie tussen de milieueffecten onderling en met de afgeleide ingrepen van de activiteit aanduidt

ingreep: onderdeel van een activiteit

initiatiefnemer: degene (privaat- of publiekrechtelijk rechtspersoon) die een bepaald plan wil ondernemen en daarover een besluit vraagt

kennisgevingsdossier: het kennisgevingsdossier vormt de eerste procedurele stap in de opmaak van een MER in Vlaanderen. Via de publieke terinzagelegging van dit dossier krijgen belangrijke actoren en het brede publiek de mogelijkheid om opmerkingen te maken over de toegepaste methoden en de te onderzoeken effecten, de alternatieven en de maatregelen met betrekking tot het milieu. Het kennisgevingsdossier ligt ter inzage bij de Dienst Mer en in de betrokken gemeente(n).

landschap: het waarneembare deel van de aarde, dat wordt bepaald door de onderlinge samenhang en wederzijdse beïnvloeding van de factoren klimaat, reliëf, water, bodem (abiotische factoren), flora en fauna (biotische factoren), alsmede het menselijk handelen (antropogene factoren)

milderende maatregel: maatregelen die voorgesteld worden om nadelige milieu-effecten van het geplande plan te vermijden, te beperken en zoveel mogelijk te verhelpen

milieu: de fysieke, niet-levende en levende omgeving van de mens waarmee deze in een dynamische en wederkerige relatie staat

milieueffectrapportage: de procedure waarbij een rapport wordt opgesteld dat dient als hulpmiddel bij de besluitvorming rond een voorgenomen actie die belangrijke gevolgen kan hebben voor het milieu. Het milieueffectrapport dient de te verwachten gevolgen voor het milieu en de mogelijke alternatieven te analyseren en te evalueren

natuur: het geheel van ecosystemen, flora, vegetatie en fauna

onbevaarbare waterlopen: de waterlopen die door de regering niet in het KB van 5 oktober 1992 zijn opgenomen (niet als bevaarbare waterlopen worden gerangschikt) vanaf hun punt van oorsprong of van klassering, namelijk vanaf het punt waarop zij een deelbekken van meer dan 100 ha bezitten (Wet Onbevaarbare waterlopen)

ontwikkelingsscenario: beschrijft de evolutie van het studiegebied in de toekomst, rekening houdend met de autonome evolutie van het gebied en met de evolutie onder invloed van plannen en beleidsopties. Deze scenario's dienen beschreven te worden ter aanvulling van de referentiesituatie, indien er redenen zijn om aan te nemen dat deze toestand in de toekomst ingrijpend kan veranderen. Deze veranderingen kunnen onder impuls geschieden van zowel de autonome ontwikkeling als door de mens gestuurde ontwikkelingen. **Openruimtegebied:** een aaneengesloten gebied dat in grote mate vrij is van bebouwing en van infrastructuren en waarvan het behoud of de versterking van het open en/of groene karakter wenselijk is.

populatie: planten of dieren van één soort die met elkaar een bepaald milieu in een bepaald gebied bewonen

plangebied: het gebied waarin een voorgenomen activiteit gepland is

recreatie: alle vormen van gedrag gericht op ontspanning in de vrije tijd met een maximale duur van één dag. Deze activiteiten kunnen plaatsvinden binnen of buiten de eigen woning of woonomgeving

referentiesituatie: de toestand van het studiegebied, waarnaar gerefereerd wordt in functie van de effectvoorspelling, omvattende: de huidige, gewijzigde en de wenselijke situatie

reikwijdte: de te beschouwen aspecten van het milieu in de m.e.r.

secundair effect: milieueffect veroorzaakt door een activiteit, die een gevolg is van het geplande plan

Signaalgebieden: nog niet ontwikkelde gebieden met een harde gewestplanbestemming (woongebied, industriegebied,...) die ook een functie kunnen vervullen in de aanpak van wateroverlast.

significantie: het kenmerk van een effect dat de graad van invloed op de besluitvorming bepaald, uitdrukking van de ernst van een effect door het invoeren van een uniforme waarderingsschaal

structuur (bodem): eigenschap van de bodem die bepaald wordt door de samenhang tussen de bestanddelen van de bodem (groepen van korrels, humus,...)

structuurkenmerken: eigenschappen die de morfologisch variatie van een waterloop beschrijven zoals het meanderend verloop, het stroom-kuilenpatroon en de aan- of afwezigheid van holle oevers

studiegebied: het gebied dat bestudeerd wordt in functie van het vaststellen van de milieueffecten en afhankelijk is van de invloedssfeer van de milieueffecten

vegetatie: ruimtelijke massa van plantenindividuen, in samenhang met de plaats waarin zij groeien en in de rangschikking die zij spontaan en door onderlinge concurrentie hebben ingenomen

waterbodem: de bodem van een oppervlaktewaterlichaam die altijd of een groot gedeelte van het jaar onder water staat

14. LITERATUURLIJST

Administratie Milieu, Natuur-, Land en Waterbeheer, afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, dienst Mer. Richtlijnenboeken voor het opstellen en beoordelen van milieueffectrapporten.

Bodemkaart van België (kaart met bodemseries): OC-GIS-Vlaanderen 1998

Bodemkaart van België; Verklarende tekst door L. Baeyens; uitgegeven onder auspiciën van het Instituut tot aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw; Centrum voor Bodemkartering; Dir. R. Tavernier

Databank Ondergrond Vlaanderen. Website: dov.vlaanderen.be

Geologische kaart (1/50 000); S. Claes en F. Gullentops; Toelichting bij de geologische kaart van België – Vlaams Gewest; Brussel; 2001; ISSN 1370-3803; Verantwoordelijke uitgever: A. Maes (Min. V/d Vlaamse Gemeenschap); printing by b.v.b.a. NELMA, Lubbeek; eindredactie: G. De Geyter (Belgische Geologische Dienst en Afd. Natuurlijke Rijkdommen en Energie

Geopunt

Decreet Integraal Waterbeleid, 18 juli 2003.

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (1986) Kwetsbaarheidskaart van het grondwater

Nationaal Geografisch Instituut (1984) Topografische kaart, kaartbladen 7/6, 15/2, schaal 1:25.000.

Technum (2012), Adaptatie aan klimaatverandering. Globale kosten en praktische voorbeelden.

VMM, oppervlaktewatermeetnet

VMM, www.signaalgebieden.be

15. BIJLAGEN

15.1 Bijlage 1: Kaartenbundel